

**De Individuele Graden van de Zodiak
volgens
Charubel, La Volasfera
en Johannes Angelus**

Vertaald en bewerkt door Johan Ligteneigen

inclusief de 36 Faces met afbeeldingen in de zodiaktekens

Johan Ligteneigen

Auteur: Johan Ligteneigen
Uitgever: Johan Ligteneigen
Ontwerp omslag: www.bravenewbooks.nl
Gedrukt door: www.bravenewbooks.nl

Copyright © 2022 J. Ligteneigen, Lelystad, Nederland.

ISBN: 978 946 465 0907

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

De auteur heeft zijn uiterste best gedaan om dit boek voor te bereiden, gebruikmakend van tabellen, zelfgeschreven software en diverse zelfontworpen spreadsheets. Ondanks deze zorg kan de auteur geen garantie bieden voor ultieme compleetheid en nauwkeurigheid van de inhoud van dit boek. Ook kan de auteur geen aansprakelijkheid van welke soort dan ook aannemen voor de gegeven interpretatie en uitwerking de planetaire- en stellaire invloeden in een persoonlijke horoskoop.

Bezoek de website van de auteur op <http://home.kpn.nl/jligteneigen>
of zoek via Google naar Johan Ligteneigen

Eerder verscheen van dezelfde auteur:

De Vaste Sterren in de Astrologie, een praktische toepassing apr 2011, ISBN 978-90-823441-10

De Tripliciteiten in de Klassieke Astrologie, feb 2015, ISBN 978-90-823441-03

Klassieke Astrologie, Basisboek, Hellenistische periode, nov 2015, ISBN 978-1-326-45239-1

Astrologische Voorspellingen met het MIN-1 systeem, maart 2017, ISBN 978-1-326-95445-1

Een blik op het wereldgebeuren via de Mundane Astrologie, nov. 2017, ISBN 978-0-244-34693-5

Correctie van de geboortehoroskoop, een nauwkeurig karwei, dec. 2017, ISBN 978-0-244-64956-2

Klassieke Astrologie, Voorspelmethoden, dec. 2018, ISBN 978-9-464-182-453

Via de Sterren naar de Kosmos, augustus 2021, ISBN 978-9-464-357-516 harde kft versie

Planeten in de Zodiaktekens, maart 2022, ISBN 978-9-464-487-435 harde kft versie

Eerste uitgave, juli 2022

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	5
H1. Uitleg over de Faces en de individuele graden	7
1.01 De kosmische situatie van een planeet in de zodiak.....	7
1.02 De Face als essentiële waardigheid	10
1.03 De individuele graden van de zodiak	18
1.04 Het leven en werk van de ziener Charubel	23
1.05 Het leven en werk van Pietro d'Abano.....	32
1.06 Het leven en werk van Johannes Angelus	35
1.07 Het leven en werk van Sepharial	43
1.08 Toelichting op het gebruik van de afzonderlijke graadsymbolen.....	50
H2. Faces en graden in het zodiakteken Ram	55
H3. Faces en graden in het zodiakteken Stier	83
H4. Faces en graden in het zodiakteken Tweelingen	109
H5. Faces en graden in het zodiakteken Kreeft	135
H6. Faces en graden in het zodiakteken Leeuw	163
H7. Faces en graden in het zodiakteken Maagd.....	191
H8. Faces en graden in het zodiakteken Weegschaal	219

Inhoudsopgave - 4

H9. Faces en graden in het zodiakteken Schorpioen	247
H10. Faces en graden in het zodiakteken Boogschutter	271
H11. Faces en graden in het zodiakteken Steenbok.....	297
H12. Faces en graden in het zodiakteken Waterman	327
H13. Faces en graden in het zodiakteken Vissen.....	357
H14. De laatste graden van de zodiak	389
14.01 Achttien voorbeeldhoroscopen	389
14.02 Een nadere analyse van de bezetting van de laatste graden.....	421
14.03 Invloed van de Vaste Sterren.....	425
14.04 De invloed van de Terms op de zodiakgraden.....	430
14.05 De invloed van de individuele gaden.....	435
H15. De Nadi Granthams uit India	445
15.01 Inleiding en een voorbeeld.....	445
15.02 Een introductie door Sepharial in de Nadi Granthams	447
15.03 Nog enkele beschouwingen door Sepharial.....	450
Geraadpleegde literatuur	453
Meer boeken van Johan Ligteneigen.....	454
Uw notities	464

Voorwoord

Eeuwenlang is er belangstelling geweest voor de invloeden van de individuele zodiakgraden, als onderdeel van de twaalf zodiaktekens waarmee in de astrologie wordt gewerkt. Alle zodiaktekens, die elk precies 30 graden groot zijn, kunnen worden ingedeeld in een aantal kleinere segmenten, zoals daar zijn de Terms met een variabele grootte tussen de 2 en 12 graden of de zogenaamde Faces (ook wel Dekanaten genoemd) die elk een grootte van precies 10 graden hebben.

Individuele graden, dus gebiedjes die precies één graad groot zijn, werden al in de klassieke astrologie van de Egyptenaren, de Grieken en de Romeinen gehanteerd als een extra bijkomende invloed, maar dan niet als een bijkomend leuk extraatje, maar als een zwaarwegende, sterk magische invloed. Marcus Manilius beschreef speciale graden al in zijn werk *Astronomica* rond het begin van de jaartelling en noemde witte en zwarte graden en ook beschadigende graden. De Hellenistische astrologische literatuur benoemde de zogenaamde Monomoiria, gebieden van elk één graad die onder de heerschappij kwamen van één van de zeven klassieke planeten.

Het is pas in de late Middeleeuwen dat bepaalde zieners en occultisten de diepere betekenis van een individuele zodiakgraad probeerden te achterhalen. De oudste overleveringen stammen uit de 13e eeuw en deze werden verder uitgewerkt en aangevuld einde 15e eeuw, en daarvan zult u de afbeeldingen en teksten in dit boek tegenkomen. De 14^e, 15^e en 16^e eeuw waren gunstig voor de mystiek en de diepere filosofie achter occulte zaken en achter de astrologie. Mystiek-magische werken als de “Picatrix”, de drie boeken over occulte filosofie en magie door Cornelius Agrippa, het “Heidelberger boek van het noodlot” door Johannes Angelus werden beschikbaar voor de gemeenschap van occultisten en filosofen, en ook voor de edellieden van die tijd. De in deze boeken beschreven invloeden van onder andere de Faces (dekanaten) en de individuele graden zijn in latere jaren ook voor het “grotere publiek” beschikbaar gekomen door vertalingen in met name de Duitse taal en weer later in de Engelse taal.

In dit boek zult u voor elke individuele graad van de twaalf zodiaktekens een afbeelding tegenkomen die stamt uit de 15^e eeuw, voorzien van de oorspronkelijke interpretaties uit de 12^e en 15^e eeuw, vertaald in het Nederlands.

Voorwoord - 6

Deze teksten zijn aangevuld met andere teksten uit de 19^e eeuw die door de ziener Charubel uit Wales op een bijzonder originele wijze werden verkregen. Tevens vindt u aanvullingen die door Sepharial werden beschreven. Sepharial had blijkbaar de beschikking over een geschrift van een Italiaanse ziener, signor Anton. Borelli die schreef onder de naam “La Volasfera”. Dit werd door Sepharial zelf verklaard in het Engelse boekwerk “The Degrees of de Zodiac Smbolized” dat voor het eerst in 1898 werd uitgegeven.

Ik heb voor u in dit boek dus in totaal vier “onderdelen” voor elke individuele graad van de zodiak, zijnde 360 in totaal: (1) een afbeelding uit de 15^e eeuw; (2) de bijbehorende korte tekst en de 12^e en 15^e eeuw; (3) de tekst van Charubel en (4) de tekst van Sepharial.

Buiten dit alles om heb ik ook voor elk zodiakteken de drie Faces van elk 10 graden vermeld, voorzien van een tekening uit het werk van Johannes Angelus en de bijbehorende verklarende tekst. De Faces regeren elk over tien graden van een zodiakteken, er zijn derhalve 36 Faces voor de gehele zodiak. Elk van de Faces wordt geregeerd door een klassieke planeet en elke Face heeft een eigen, specifieke invloed die zich uitstrekt over een gebied van tien graden. Binnen elk van die Faces zijn de individuele graden werkzaam, en samen, dus Face plus individuele graad is er een samenwerking of een tegenwerking aanwezig, die ik overlaat aan uw eigen beschouwingen.

Voor een grondige inleiding tot het geheel van de Faces en de individuele graden dient het eerste hoofdstuk, en daarmee heeft u naar mijn mening een totaaloverzicht van deze zaken, voorzien van een historische achtergrond. Ook andere auteurs die zich hebben beziggehouden met de betekenis van de individuele graden worden genoemd en kunt u raadplegen in de vermelde literatuur. Vele van deze auteurs grijpen eigenlijk terug naar de hierboven vermelde oudste bronnen uit de late Middeleeuwen. De Sabische symbolen zijn volgens mij een op zichzelf staande set. Ik realiseerde mij tijdens het samenstellen van dit boek dat de inhoud en werking van de Faces een geheel eigen boek rechtvaardigen, het onderwerp is veel te diep en te magisch. Ik hoop echter dat de veel te korte beschrijvingen van de Faces de belangstelling ervoor zullen aanwakkeren en zullen uitnodigen tot verdere studie. Uiteindelijk zijn de symbolen en de interpretaties van de individuele zodiakgraden het hoofdbestanddeel en ik hoop dat de lezer deze informatie zal weten samen te knopen met dat andere deel van de horoskoop, namelijk het geheel van de horoskoophuizen, planeten, aspecten en de vaste sterren.

Als een soort van toegift is er nog een hoofdstuk dat aan de hand van 18 voorbeeldhoroscopen allerlei invalshoeken van de laatste graden van de zodiak laat zien. U kunt hierop zelf de invloed van de individuele graden toepassen.

Johan Ligteneigen
Lelystad, juli 2022

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden

1.01 De kosmische situatie van een planeet in de zodiak

In het algemeen is het nodig om de toestand van een planeet goed te observeren in elke horoskoop. Planeten staan niet overal even goed of slecht of sterk of zwak, dit verschilt enorm per zodiaktekens en zelfs in één zodiakteken verschilt het sterk voor het graadgebied waarin de planeet staat. De kwaliteit van elke planeet in elk van de twaalf zodiaktekens is gedefinieerd in een schema van VIJF essentiële waardigheden. Dit schema is ontleend aan de klassieke astrologie, dé grote bron van de gehele westerse astrologie, en dit schema bevat de volgende onderdelen:

1. Domicilie ofwel heerserschap;
2. Exaltatie ofwel verhoging;
3. Tripliciteit;
4. Terms ofwel “grenzen”;
5. Face ofwel decanaten.

Over de eerste vier essentiële waardigheden heb ik zeer uitgebreid geschreven in het boek uit 2022, “Planeten in de Zodiaktekens, een zelfhulp voor de astroloog en de geïnteresseerde lezer”. U wordt verwezen naar dit boek voor deze achtergronden.

Over de laatste essentiële waardigheid wordt doorgaans maar weinig geschreven. Het is pure klassieke astrologie, een “tak van sport” in opkomst, maar het duurt nog even voordat deze essentie is ingedaald in het brein van de astrologen, behalve natuurlijk van die van de klassiek astrologen.

Een samenvattend schema van alle essentiële waardigheden vindt u in de volgende afbeelding terug. Met de gegeven uitleg in het hierboven genoemde boek kunt u dan voor uzelf deze waardigheden voor elk van de planeten in een horoskoop bepalen.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 8

Essentiële waardigheden van de planeten volgens de Egyptenaren														
Teken	Heerser	Exaltatie	Tripl. D Z G	Terms van de planeten					Face of decanaat			Val	Vernietiging	
				♂	♀	♁	♂	♀	♁	♂	♀			♁
♈	♂	☉ ¹⁹	☉♂♁	♁ ₆	♀ ₆	♁ ₈	♂ ₅	♁ ₅	♂	☉	♀	♁ ²¹	♀	
♉	♀	☾ ³	♀♁♂	♁ ₈	♀ ₆	♁ ₈	♁ ₅	♂ ₃	♀	☾	♁		♂	
♊	♀		♁♀♁	♁ ₆	♁ ₆	♀ ₅	♂ ₇	♁ ₆	♁	♂	☉		♁	
♋	♁	♁ ¹⁵	♀♁♁	♁ ₇	♁ ₆	♀ ₆	♀ ₇	♁ ₄	♀	♀	☾	♂ ²⁸	♁	
♌	☉		☉♁♁	♁ ₆	♀ ₅	♁ ₇	♀ ₆	♂ ₆	♁	♁	♂		♁	
♍	♀	♀ ¹⁵	♀♁♁	♁ ₇	♀ ₁₀	♁ ₄	♁ ₇	♂ ₂	☉	♀	♀	♀ ²⁷	♁	
♎	♀	♁ ²¹	♁♀♁	♁ ₆	♀ ₈	♁ ₇	♁ ₇	♂ ₂	☾	♁	♁	☉ ¹⁹	♂	
♏	♂		♀♁♁	♁ ₇	♀ ₄	♁ ₈	♀ ₅	♁ ₆	♂	☉	♀	☾ ³	♀	
♐	♁		☉♁♁	♁ ₁₂	♀ ₅	♀ ₄	♁ ₅	♂ ₄	♀	☾	♁		♀	
♑	♁	♂ ²⁸	♀♁♁	♁ ₇	♀ ₇	♁ ₈	♁ ₄	♂ ₄	♁	♂	☉	♁ ¹⁵	☾	
♒	♁		♁♀♁	♁ ₇	♀ ₆	♀ ₇	♁ ₅	♂ ₅	♀	♀	☾		☉	
♓	♁	♀ ²⁷	♀♁♁	♁ ₁₂	♁ ₄	♀ ₃	♂ ₉	♁ ₂	♁	♁	♂	♀ ¹⁵	♀	

De laatste essentiële waardigheid, de Face of Dekanaat, is een zeer oud mysterie en komt met een vrijwel aan 100% grenzende waarschijnlijkheid uit het oude Egypte. Ptolemeus besteedt er zeer weinig tijd en ruimte aan in de Tetrabiblos, maar andere auteurs hebben er gelukkig meer over te schrijven. Deze waardigheid komt in het schema als laatste aan de beurt en in latere tijden heeft men een puntenwaardering toegekend aan alle essentiële waardigheden. Een planeet in eigen heerserschap kreeg 5 punten, een planeet in verhoging (ofwel in Exaltatie) ontving 4 punten, een planeet in Tripliciteit 3 punten en de Terms waren goed voor 2 punten. De Faces komen daarin als laatste met slechts één waarderingspunt voor de kracht en macht van een planeet. De totaalsom voor een planeet gaf dan als het ware een totaalwaardering aan in termen van “kwaliteit” en/of “invloed”. De oorspronkelijke Hellenistische astrologen, waaronder met name Ptolemeus telde gewoon het aantal essentiële waardigheden. Een planeet in eigen teken en tevens in verhoging (denk aan Mercurius in Maagd) kreeg van Ptolemeus dan twee essentiële waardigheden, en de latere puntentellers verleenden 9 punten aan zo’n positie. In de hiernavolgende paragraaf zal ik verder ingaan op de Faces als essentiële waardigheid.

+++++
 +++
 +

De individuele graden

De individuele graden hebben nooit een kwalificatie gekregen van de Ouden. De kleinst mogelijke gebiedjes die een essentiële waardigheid toegewezen kregen, waren enkele Terms, zoals die van Saturnus in de laatste twee graden van Maagd, die van Mars in de laatste twee graden van Weegschaal en de laatste twee graden van Vissen die aan Saturnus werden toebedeeld. Alle andere Terms krijgen 3, 4, 5, 6, 7,8, 10 of 12 graden, althans in het schema van de Egyptenaren.

Twee graden dus als kleinst mogelijke eenheid, daarna komen de Faces met elk 10 graden, daarna het heerserschap of een heel teken van 30 graden, en dit geldt ook voor de verhoging als zodiaktekens van 30 graden, waarop wel voor hele specifieke graden een extra zwaartepunt ligt, zoals de 3° graad Stier, dat de specifieke verhogingsgraad is van de Maan.

Maar afgezien van de zeven verhogingsgraden voor de klassieke planeten zijn er geen andere classificaties te vinden die als essentiële waardigheid gelden. De Ouden hebben wel bepaalde schema's opgesteld voor individuele graden, zoals de Monomoiria en donkere en lichte graden, of schadeveroorzakende graden (*partes damnandae*), deze worden door diverse Hellenistische astrologen in hun boeken vermeld, maar een verdere uitwerking ontbreekt dan.

De Vaste Sterren staan voor een periode van 72 jaar op één bepaalde graad "vast", maar de Precessie van de Equinox zorgt ervoor dat elke ster uiteindelijk door de gehele zodiak wandelt in een periode van 25.700 jaar. Een ster als Regulus die lange tijd voor velen in het geheugen op de 29° graad Leeuw staat, is sinds het jaar 2000 naar de 1° graad Maagd verschoven door invloed van de Precessie die elke ster langzaam maar zeker naar hogere graden voortstuwt.

Een invloed die "voor altijd en eeuwig" vastgeklonken is aan elke individuele graad van de zodiak is er eigenlijk niet, alles is onderworpen aan de invloeden van langere tijd, zoals de Precessie.

Toch hebben diverse mensen zich beziggehouden met het vaststellen van invloeden of symbolen aan elk van de individuele graden, ook dit heeft een vrij lange geschiedenis en heel concreet is dit vanaf de 13° eeuw na Chr. vastgelegd in geschriften en gedrukte boeken.

Juist daarover gaat dit huidige boek: de symbolen en de daaraan verbonden betekenis van elke individuele zodiakgraad.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 10

1.02 De Face als essentiële waardigheid

In de Oudheid was het meten van de tijd overdag relatief eenvoudig. Een zonnewijzer of een andere aanwijsmiddel kon vrij gemakkelijk met het moment van de dag in verband worden gebracht, maar 's nachts was dit onmogelijk. De enige manier om de tijd te kunnen volgen, waren de sterren die immers onveranderlijk op dezelfde plaats ten opzichte van elkaar bleven staan. Groepen van sterren vormden de constellaties in figuren zoals een Leeuw, een Stier, een Schorpioen of een Lier. Het aan de Oostelijke hemel verschijnen van sterren en constellaties was de voorbode van bepaalde gebeurtenissen in een jaar, zoals het rijzen van de ster Sirius die een voorbode was van de overstroming van de Nijl of het rijzen van de ster Vindematrix die de wijnoogst aankondigde. De sterren en constellaties fungeerden als een praktische kalender voor alle mensen, maar vooral 's nachts konden die sterren goed worden gebruikt als een uurwerk.

Elke vier minuten verschijnt er grofweg een nieuwe ster aan de hemel of een reeds gezien ster staat dan een stukje hoger. Aan de Westelijke hemel gaan de sterren onder, net zoals de Zon daar onder de horizon verdwijnt. Ook het onzichtbaar worden van sterren kan worden geobserveerd en dit was minstens even waardevol en tijdsnauwkeurig.

Men deelde elk zodiakteken van 30 graden in drie stukken en elk van die stukken bevatte meer of minder 10 graden aan lengte. Achter elk zo'n stuk bevond zich aan de hemel een aantal sterren, een constellatie of een deel van een constellatie. Elk zo'n stuk werd geregeerd door een god en die goden hadden hun eigen naam.

Elk van die goden hadden ook een “gezicht” of een masker dat een gezicht moest voorstellen, dit gezicht werd “Face” genoemd. Het Engelse woord “face” betekent letterlijk gezicht. Als een planeet dan door een bepaald deel van een zodiakteken passeerde, dan stond die planeet onder de invloed van een bepaalde god en het gezicht van die god. De Grieken schreven later van “πρόσωπο”, een gezicht of een “masker”. In de loop van latere eeuwen kregen deze stukken van elk 10 graden lang hun definitieve naam: **Dekanaat**, waarbij “Deka” het getal tien betekent.

De oorspronkelijke Faces zijn te dateren op een periode tussen de 3000 en 1500 voor Chr. Ze werden gegraveerd op de deksels van de graftomben van de farao's en bevatten diep-magische teksten en afbeeldingen die de farao – die de zoon van Ra voorstelde – moesten begeleiden op zijn tocht in het hiernamaals. Deze Faces bleven langdurig in gebruik gedurende de vele dynastieën in Egypte.

Maar niets blijft hetzelfde in de geschiedenis. De veldtochten van Alexander de Grote naar Egypte, het Midden-Oosten tot aan India toe in de 3^e eeuw voor Chr. zorgden voor grote veranderingen in de uitwisseling van culturele gewoonten, talen en wetenschappelijke kennis. Dit overkwam natuurlijk ook de astrologie.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 11

De verweving van kennis zorgde ervoor dat de Egyptische goden en “gezichten” achter de Faces bij de Grieken bekend werd, maar door het verloop van vele honderden jaren was veel van die kennis verloren gegaan. Ook de sterren en constellaties rezen niet meer op de verwachte tijden aan het Oosten aan de hemel. De invloed van de Precessie van de aardas deed onverminderd zijn werk en de Egyptische goden die ooit eens precies achter die sterrengroepen moeten hebben gestaan, waren daar al lang niet meer te vinden.

Oude geschriften, zoals het Liber Hermetis, ofwel het “Boek van Hermes” bevatten interessante teksten en afbeeldingen van de Faces. De Liber Hermetis werd pas in de 15^e eeuw uitgegeven in het Latijn en het werd geacht een vertaling te zijn van een oud Grieks werk dat gedateerd werd tussen de 8^e en de 3^e eeuw na Chr. Velen veronderstellen dat dit Griekse werk weer is samengesteld uit nóg oudere fragmenten uit andere werken. In ieder geval bevat het onderdeel Faces uit de Liber Hermetis een aantal fantastische teksten en afbeeldingen. Naast de gebruikelijke technische verhandeling van elk van de 36 Faces is er ook een afbeelding te vinden met een mengeling van mensen en dieren en elk van de afbeeldingen is voorzien van een naam. Sommige afbeeldingen verwijzen rechtstreeks naar de Egyptische goden en maken gebruik van een Egyptische dierensymboliek. Met recht is dit oude boek een brug tussen de oude Egyptische cultuur van de decanaten en de latere Griekse interpretatie ervan.

De decanaten waren toen nog niet direct voor astrologisch gebruik bestemd, maar dienden om goden en geesten op te roepen die ermee verbonden waren. Elke tien dagen van het jaar was verbonden met een bepaalde Face en een eigen god of geest. De rituele teksten van de Faces bepaalden het doel waarvoor men een bepaalde god of geest ging oproepen. De Liber Hermetis verbond de Faces met de ziekten van het lichaam en in de loop van de tijd werden de Faces meer en meer geassocieerd met bepaalde lichaamsdelen en de gezondheid of de ziekten daarvan. Ook de naam en het beeld van de geest kreeg een grotere invloed op de krachten die op het menselijk lichaam, maar ook op de geest werden uitgeoefend.

In de periode van het Hermetisme (ergens in de Hellenistische periode), waarvan het omvangrijke boekwerk de Corpus Hermeticum de exponent was, werden de Faces een onderdeel van de hemel. Ze werden op zeer verre afstand gedacht aanwezig te zijn en de zodiaktekens lagen als het ware gedrapeerd over de Faces. De Faces waren net zo onveranderlijk en zuiver als de hoogste instantie die wij met “god” kunnen omschrijven. Elke planeet die op een zeker moment op een bepaalde graad door een zodiakteken liep, kwam automatisch onder de invloed te staan van zo’n Face. Ze werden na verloop van tijd geassocieerd met de planeten zelf en dit gebeurde op verschillende manieren.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 12

Face-indelingen volgens de Chaldeeuwse methode

Een van de oudste indelingen is de Chaldeeuwse en die werkt als volgt: het begin van de cirkel begint bij Ram en elk zodiakteken wordt in drie delen verdeeld die elk precies 10 graden lang zijn. De eerste Face van Ram, wordt geregeerd door de planeet Mars, de heerser van Ram. De tweede Face die loopt van 10.00 tot en met 19.59 graden wordt geregeerd door de Zon en de derde Face die loopt van 20.00 tot en met 29.59 graden wordt geregeerd door Venus.

De volgorde die hieraan ten grondslag ligt, is erg eenvoudig en wordt bepaald door de afstand die de toen bekende zeven klassieke planeten hadden ten opzichte van de Aarde. De volgorde van buiten naar binnen is: Saturnus, Jupiter, Mars, Zon, Venus, Mercurius en de Maan. Na de Maan volgt weer Saturnus en zo gaat de reeks verder. De afbeelding hieronder toont de planeten die de Faces beheersen als afgeleide “goden” van de oorspronkelijke Egyptische goden.

♂ ☉ ♀	♀ ☾ ☽	♃ ♂ ☉	♀ ♀ ☾	♃ ♃ ♂ ☉	♀ ☉ ♀
☾ ☽ ♃	♃ ♂ ☉ ♀ ♀ ☾	♃ ♂ ☉	♀ ♀ ☾	☾ ☽ ♃	♃ ♃ ♂

De decanaten volgens het Chaldeeuwse systeem.

Deze methode is buitengewoon efficiënt en werkt zeer krachtig.

In het boek van Paulus¹ “Introductie” geeft een ijverige scholier die aantekeningen maakte een voorbeeld:

“... stel dat de Zon zich bevindt in de eerste face van Ram, het gezicht van Mars, dan vragen we ons af wat de betekenissen zijn van de Zon in termen van mentale eigenschappen, je zult dan vinden dat de geest van dit individu uitgesproken mannelijk is, bevlogen, strijdlustig, gek op wapens en dergelijke.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 13

Maar als de Zon in de volgende 10 graden van Ram staat, in de face van de Zon, dan is diegene zeer nobel van geest, gek op loftuitingen, dol op eerbewijzen en helemaal niet strijdvlustig. Maar in de laatste 10 graden van de Ram staat de Zon in de derde face, die van Venus en dan is die persoon nogal vrouwelijk, ook van lichaamsvorm, nogal ontuchtig, geneigd naar lustbeleving enzovoorts. Zie nu hoe er drie verschillende eigenschappen in één teken zijn verpakt en de astrologische invloeden zijn inherent aan deze faces.”.

Merkwaardig genoeg komt deze passage 1-op-1 overeen met een stuk tekst in **Rhetorius**², maar Rhetorius verwijst naar de man die het allemaal voor het eerst beschreven zou hebben, namelijk **Teucer** uit Babylon (een voorstad van Alexandrië) en die moet worden gedateerd op de 1^e eeuw na Chr. Strikt bewijs hiervoor is er niet, maar de teksten die aan Teucer worden toegedacht, komen ook voor in het werk van Valens en die leefde in de 2^e eeuw na Chr. en hiermee zou het waarschijnlijk worden dat Teucer op z'n laatst de 1^e eeuw na Chr. leefde. Hierna volgen korte stukken tekst waarin Rhetorius de invloed beschrijft van elke face van elk teken, 36 in totaal dus. In een werk van Robert Schmidt³ worden een aantal gevonden fragmenten uit de CCAG sterk aan Teucer toegedacht.

+++++

De authentiek geachte fragmenten van Teucer geeft de volgende passage: “... men moet de positie van elk van de planeten bestuderen, **de face** van de tekens waarin de planeten staan, het voorkomen van de mede-rijzende sterren, en men moet de juiste klimmingtijden weten van de juiste zone waarin men geboren is, dit ten behoeve van een nauwkeurige kennis van de tijdstippen van de effecten en van het rijzen van de sterren zelf...”.

Er zijn dus twee belangrijke factoren die meespelen bij de faces:

- (1) de face, ofwel het “gezicht” van de god of geest, de “πρόσωπο” en
- (2) de mede-rijzende sterren van de constellatie in dit deel van de zodiak, getranslitererd als “paranatellonta”.

Het is twijfelachtig of zowel punt (1) als (2) nog steeds juist zijn na al die jaren, waarin de precessie van de aardas zijn werk heeft gedaan en voor 100% zeker is dat andere sterren en constellaties rijzen bij een bepaalde graad van de zodiak. Of ook de oorspronkelijk bedoelde goden of geesten er nog zijn, is maar de vraag.

Teucer geeft diverse voorbeelden van planeten in de verschillende faces, waarvan er hier één volgt. **Teucer plaatst de Maan in de eerste face van Ram**. De Maan heeft als hoofdduiding: de lichamelijke zaken.

“Betreffende het lichaam, degene die de Maan in deze face heeft staan in een horoskoop die overigens slecht is en waarbij de Maan afnemend is, langzamer loopt dan normaal en bekeken wordt door malefics en in een daghoroskoop... zo iemand zal een snijwond ervaren, een verbranding of iets soortgelijks en het lichaam zal vatbaar zijn voor ziekte.

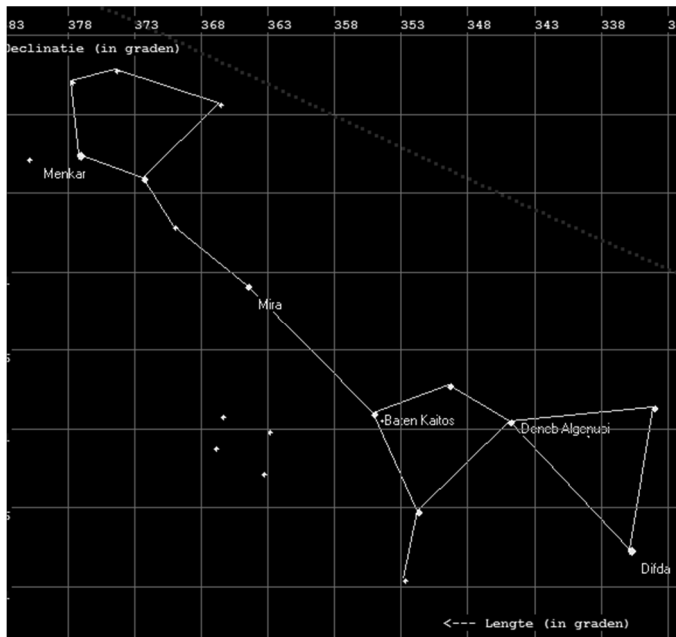
H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 14

Maar als de Maan in sect is, dan zullen de slechte dingen minder zijn, maar hij zal lijden aan het hoofd en/of het linkeroog. Buiten dit alles om zullen er lieden zijn die ten oorlog gaan of in strijd verwickeld zijn als gevolg van **Athena** (godin van de strijdkunst), en sommige zullen vloeiingen hebben aan hun ledematen, vanwege de onderkant van de staart van Cetus, en het hoofd van de Kat, die het lijden aan het hoofd aangeeft...”.

Nog even los van de slechte omstandigheden van de gehele horoskoop, noemt Teucer hier de aanwezigheid van Athena, godin van de strijdkunst. Die aanwezigheid kan men toeschrijven aan Mars, die ook oorlog en strijd aangeeft. Omdat Mars de eerste face beheerst, kan men veronderstellen dat Mars hier ook Athena voorstelt. Het kan ook de god(in) of geest zijn die over deze face waakt.

De invloed van de mede-rijzende vaste sterren of constellaties wordt apart beschreven. Teucer noemt de constellatie Cetus (de walvis of het zeemonster) die inderdaad in de buurt van deze zodiakgraden rijzende is. Een plaatje van de constellatie Cetus vindt u hieronder afgebeeld.

De sterren die aan elkaar verbonden zijn, vormen een walvis en de aan de onderkant van de staart bevindt zich de vaste ster **Difda**, die een Saturnuswerking heeft en Saturnus veroorzaakt vloeiingen. De stippellijn boven deze constellatie stelt de ecliptica voor, het pad van de Zon en op de gradenbalk bovenaan kunt u het gebied 330 tot 340 graden bepalen, dat is de eerste face van Ram. Dit is de situatie van het jaar 50 na Chr. en beschrijft ongeveer de tijd van Teucer (aanname). De constellatie Kat moet een vergane constellatie zijn, want hij wordt vrijwel nergens genoemd.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 15

Wat de “gezichten” betreft, de “faces” komt men in de Picatrix⁴, een boek dat vol zit met magische rituelen en voornamelijk astrologisch gebaseerd is, diverse teksten tegen betreffende de faces.

Zo staat er bij de eerste face van Ram: “... in de eerste face van Ram rijst een man met rode ogen en van een groot postuur, hij is moedig van aard en is een zelfbewust wezen, hij heeft een grote witte mantel om die hij aan zijn heupen zelf met een strik heeft bevestigd, hij is nukkig en staat op één voet, hij houdt de wacht en past op...”.

De verklaring voor dit beeld wordt er ook gegeven: “men spreekt van een man met rode ogen en een moedig karakter, ze doen dat omdat het hier om het huis en de face van Mars gaat, die de significator is van de kleur rood, van kracht en van onbezonnenheid. De grote witte mantel betekent de exaltatie van de Zon in dit teken en de bestraling door de Zon, de nukkigheid van de man komt, omdat Mars in deze face in een applicatie met de Zon komt (JL: Mars nadert de 19° graad waar de Zon verhoogd staat), Mars wordt langzaam “verbrand” en moet zijn meerdere erkennen in de Zon die hem in de schaduw, in een lagere stand laat staan, daarom staat de man op één been. Hij houdt de wacht, symbool voor de slaafse toestand van de man die zijn meerderen, zijn tirannen moet gehoorzamen...”.

Bij de tweede face van de Ram leest men: “in het tweede decanaat rijst een vrouw die een mantel en rode kleding aan heeft. Zij heeft maar één voet en haar gestalte lijkt op dat van een paard. Ze is van plan door te lopen en kleding, sieraden en kinderen te zoeken...”.

De verklaring in de Picatrix: “... als ze spreken van een vrouw in plaats van een man, dan heeft dit als reden dat dit de “terms” is van Mercurius (JL: in de Egyptische terms) en Mercurius de meeste tijd vrouwelijk is en bovendien vallen ook nog twee graden van de terms van Venus in deze face. De rode kleren behoren tot de aard van Mars. Het voorkomen van een paard is terug te voeren op het feit dat Mars de ridder is en Mars is de significator van rijdieren vanwege zijn kracht in het zesde huis (JL: Mars heeft zijn “joy” in het 6° huis) en rijdieren ook gebruikt worden in de oorlog. Dat de vrouw naar sieraden streeft, komt door het aandeel van de Zon in dit decanaat en de kleding duidt op de bestraling door de Zon die haar onzichtbaar maakt. Het kind wordt beschreven, omdat het MC, het huis van “glans” is en de significator is van het begin van het ontstaan en het kind”.

Deze laatste zin is astrologisch moeilijk te achterhalen, maar de zin “het begin van het ontstaan” kan duiden op het Thema Mundi, waarin de geboorte van het universum is beschreven. Daarin staat het teken Ram op het MC, het mundane MC, dus mundaan gezien staat daar ook dit decanaat in het MC en kan zodoende het huis van “glans”, of “eer” of “aanzien” aangeven.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 16

De Arabieren hebben in latere tijden een omschrijving geformuleerd van een planeet in zijn eigen Face. Die luidt als volgt:

"... dit is als een man die tussen onbekende mensen is zoals soms gebeurt met vreemdelingen en soortgelijke personen; maar hij leeft onder hen als gevolg van een beroep, een kunst of diensten of als gevolg van iemand anders zijn ambacht of kunstzinnigheid..."

Met andere woorden: hij heeft geen speciale status, maar ook de mensen waartussen hij leeft, hebben geen speciale status. Naar hem wordt gekeken als naar iemand die praktische voordelen kan bieden. Met andere woorden, een planeet in zijn eigen Face biedt praktische voordelen, maar maakt iemand niet specifiek gewaardeerd, men kijkt niet naar hem op, hij is gewoon één van hen.

De persoon bevindt zich in een vreemde omgeving en is aangewezen op zijn eigen kennis, kunde en vaardigheden. Dit houdt in dat een Face sterk is gericht op wat iemand zélf voor elkaar kan krijgen. De planeet stelt dus datgene voor van een persoon waarmee hij zichzelf moet redden. De planeet is altijd de heer van een bepaald huis en als zodanig vertegenwoordigt de planeet een bepaalde karaktereigenschap, een vaardigheid of een levensonderwerp. Met name als een planeet in een "vreemde" Face geplaatst is, dan staat de planeet met al zijn kenmerken op "vreemd terrein" en is hij nóg meer aangewezen op zijn eigen kunnen.

Wanneer een planeet in een zodiakteken op een bepaalde graad staat, dan zal de planeet daardoor in een Face staan en die Face valt onder de beheersing van een bepaalde planeet. De planeet is dus op bezoek en te gast bij een andere planeet, tenzij de Face beheerst wordt door diezelfde planeet. In dat geval staat de planeet er sterk bij en hij is volledig thuis in deze Face.

Bijvoorbeeld Mars in de laatste 10 graden van het teken Vissen staat in zijn eigen Face en voelt zich daar beter thuis. Mars staat natuurlijk ook in het teken Vissen en is dus "te gast" bij Jupiter die hem "ontvangt". Mars moet zich dan enigszins aanpassen aan Jupiter, maar hij heeft in die laatste 10 graden ook zijn eigen speelruimte om zich te ontwikkelen. Sommige auteurs, zoals Maternus, schrijven dat in een dergelijk voorbeeld zoals hierboven is geschetst, Mars acteert alsof hij in zijn eigen teken staat en hij dezelfde zaken kan bewerkstelligen als in zijn eigen teken(s). Dit zou betekenen dat men aan een Face een even grote kracht toekende als aan heerserschap.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 17

Het zal hopelijk duidelijk zijn dat in de klassieke astrologie er grote waarde werd gehecht aan de verschillende Faces, waarvan de werking analoog is aan die van een bepaalde planeet. Welke planeet dat is, wordt duidelijk uit de eerder gegeven figuur van Chaldeese oorsprong.

Oude boekwerken, zoals de Picatrix wat eigenlijk een boek is over magie, beschreven in groter detail de symboliek van de Faces. Behalve de Picatrix is er ook het werk van Johannes Angelus, die ook de Faces vermeldt, voorzien van een tekening en een korte beschrijving. **Het zijn deze tekeningen en beschrijvingen die u aantreft in het huidige boek.**

Ik heb gebruikgemaakt van een gescand werk dat oorspronkelijk vervaardigd is einde 15^e eeuw, inmiddels behoren de afbeeldingen tot het public domain.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 18

1.03 De individuele graden van de zodiak

In de klassieke astrologie betekent het Griekse woord “moira” een “graad” en de toewijzing van elke specifieke graad aan een planeet wordt “monomoiria” genoemd. Deze toewijzing door de Ouden gebeurde op een verbluffend eenvoudige wijze.

Men begint bij het zodiakteken Ram en de eerste graad wordt toegewezen aan de heerser van Ram, de planeet Mars. Daarna wordt elke volgende graad toegewezen aan de planeet die volgt volgens het eerdergenoemde schema bij de bespreking van de Faces. De volgorde is dus, beginnende bij Mars: Zon – Venus – Mercurius – Maan – Saturnus – Jupiter – Mars, en zo verder voor elke volgende graad tot het einde van het zodiakteken is bereikt.

Vervolgens begint men met het zodiakteken Stier en neemt de heerser, Venus die de eerste graad toegewezen krijgt en daarna in de volgorde van de Chaldeeërs. De eerste graad Tweelingen krijgt Mercurius toegewezen en daarna in volgorde en zo gaat de toewijzing verder, steeds beginnende met de heerser van het teken op de eerste graad.

Teken - Graad	Planeet	Teken - Graad	Planeet	Teken - Graad	Planeet
♄ - 1	Mars	♄ - 12	Maan	♄ - 23	Zon
♄ - 2	Zon	♄ - 13	Saturnus	♄ - 24	Venus
♄ - 3	Venus	♄ - 14	Jupiter	♄ - 25	Mercurius
♄ - 4	Mercurius	♄ - 15	Mars	♄ - 26	Maan
♄ - 5	Maan	♄ - 16	Zon	♄ - 27	Saturnus
♄ - 6	Saturnus	♄ - 17	Venus	♄ - 28	Jupiter
♄ - 7	Jupiter	♄ - 18	Mercurius	♄ - 29	Mars
♄ - 8	Mars	♄ - 19	Maan	♄ - 30	Zon
♄ - 9	Zon	♄ - 20	Saturnus	♅ - 1	Venus
♄ - 10	Venus	♄ - 21	Jupiter	♅ - 2	Mercurius
♄ - 11	Mercurius	♄ - 22	Mars	♅ - 3	Maan

De uitwerking hierboven is voor het teken Ram gedaan. Op analoge wijze kan voor alle andere zodiaktekens de tabel voor de Monomoiria gemaakt worden, wetende dat in de klassieke astrologie het teken Schorpioen óók door Mars wordt beheerst, het teken Visen ook door Jupiter en het teken Waterman ook door Saturnus.

De tabel op de volgende bladzijde toont ons alle monomoiria voor elk van de zodiaktekens. Het moge duidelijk zijn dat dit principe uit de klassieke astrologie voortkomt, en dat dus de moderne planeten geen plaats krijgen in dit schema.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 19

Tabel met monomoiria							
Graad	♄+♁	♃+♂	♁+♁	♁	♁	♁+♁	♁+♁
1	♂	♀	♀	♁	♁	♁	♁
2	♁	♀	♁	♁	♀	♂	♁
3	♀	♁	♁	♁	♀	♁	♂
4	♀	♁	♁	♂	♁	♀	♁
5	♁	♁	♂	♁	♁	♀	♀
6	♁	♂	♁	♀	♁	♁	♀
7	♁	♁	♀	♀	♂	♁	♁
8	♂	♀	♀	♁	♁	♁	♁
9	♁	♀	♁	♁	♀	♂	♁
10	♀	♁	♁	♁	♀	♁	♂
11	♀	♁	♁	♂	♁	♀	♁
12	♁	♁	♂	♁	♁	♀	♀
13	♁	♂	♁	♀	♁	♁	♀
14	♁	♁	♀	♀	♂	♁	♁
15	♂	♀	♀	♁	♁	♁	♁
16	♁	♀	♁	♁	♀	♂	♁
17	♀	♁	♁	♁	♀	♁	♂
18	♀	♁	♁	♂	♁	♀	♁
19	♁	♁	♂	♁	♁	♀	♀
20	♁	♂	♁	♀	♁	♁	♀
21	♁	♁	♀	♀	♂	♁	♁
22	♂	♀	♀	♁	♁	♁	♁
23	♁	♀	♁	♁	♀	♂	♁
24	♀	♁	♁	♁	♀	♁	♂
25	♀	♁	♁	♂	♁	♀	♁
26	♁	♁	♂	♁	♁	♀	♀
27	♁	♂	♁	♀	♁	♁	♀
28	♁	♁	♀	♀	♂	♁	♁
29	♂	♀	♀	♁	♁	♁	♁
30	♁	♀	♁	♁	♀	♂	♁

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 20

Zoals hierboven al eerder werd geschreven, hebben de Ouden ons niet heel veel meer overgeleverd dan deze tabel met betrekking tot de afzonderlijke graden. Uiteraard moeten wij ons eigen verstand goed gebruiken, dat geldt ook voor de Faces en de verhogingsgraden en ook voor de invloed van de vaste sterren, die ook allemaal een invloed hebben, analoog aan de werking van één of twee planeten. Het is de kosmische toestand van de planeet in de horoskoop die zijn kwaliteit, kracht en werking bepaalt, dat is een universeel principe.

De Hellenistische auteurs kenden ook nog andere indelingen van graden, zoals de donkere-, lichte- en rookachtige graden. Firmicus Maternus (4^e eeuw na Chr.) doet in zijn grote werk, de “Mathesis” melding van een systeem, de “Myriogenesis”, waarbij voor elke boogminuut van het rijzende teken een complete beschrijving wordt gegeven van het uiterlijk en het leven van de geborene. Hoe die Ouden aan die informatie kwamen, wordt echter niet vermeld.

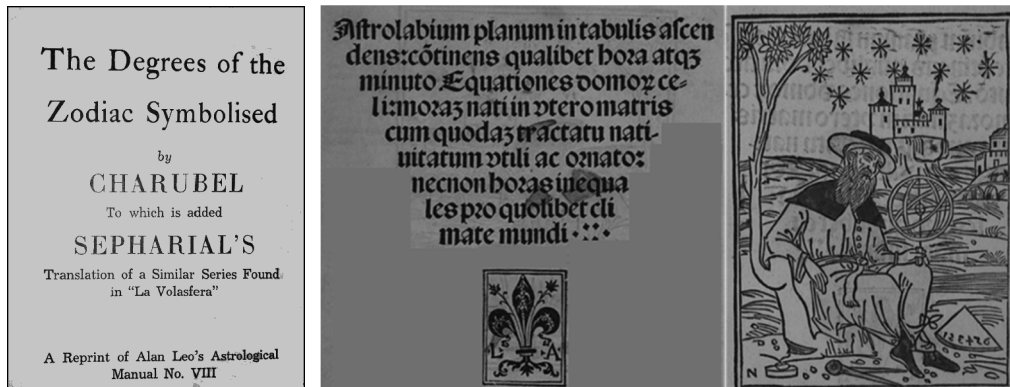
In boek-8, hoofdstuk-18 geeft Maternus per zodiaktekens de informatie uit de *Sphaera Barbarica* en dit zijn korte omschrijvingen van karaktereigenschappen of lotsbestemmingen. Zo schrijft Maternus: “...zij die de ascendant in de 30^e graad Ram hebben staan, dat is in de staart, zullen epileptisch zijn, krankzinnig en hebben een kort leven...”.

Zo vinden wij ook: “...zij die de ascendant op de 28^e graad Tweelingen hebben staan, zullen epileptisch zijn, hebben mentale tekortkomingen, een kort leven. In de 29^e graad zullen ze vaak in gerechtelijke ruzies verwickeld zijn. Als Mars op die graad staat en een oppositie of een vierkant maakt, zullen ze sterven of door honden uiteengerukt worden...”.

De *Sphaera Barbarica* is echter nooit gevonden, dus wij moeten het stellen met publicaties uit latere eeuwen, waar diverse astrologen en occultisten zich bezighielden met de analyse van de werking van de individuele graden in elk zodiaktekens, voorwaar geen eenvoudig karwei om 360 afzonderlijke graden inhoudelijk te beschrijven.

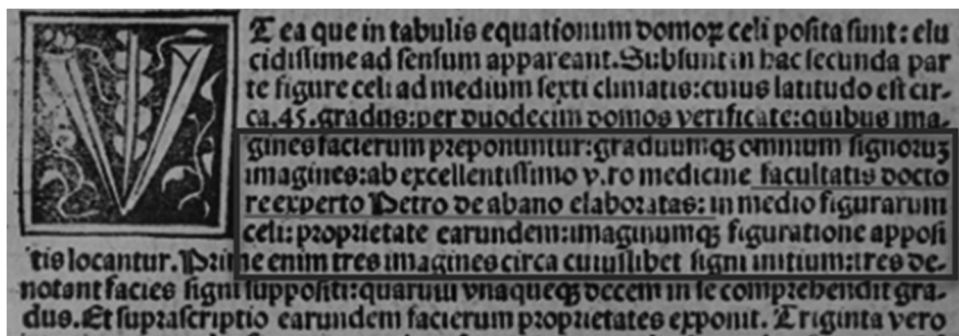
In India bestonden er enorm dikke werken, gebundelde palmladeren, met een uitwerking van de invloeden voor elke afzonderlijke boogminuut van elke graad, dus zestig uitwerkingen voor een enkele graad, en dat voor alle 360 graden van de zodiak. Dit waren de zogeheten **Nadigranths**, waarover aan het einde van dit boek meer informatie.

De individuele graden in het huidige boek.

In deze publicatie heb ik de afbeeldingen en de korte omschrijvingen van alle 36 Faces vermeld onder elk begin van de twaalf zodiaktekens. De afbeeldingen en de teksten zijn 1-op-1 overgenomen uit het werk van **Johannus Angelus**, “Astrolabium planum in tabulis ascendens ... cum quodam tractatu nativitatum utili ac ornato” uit 1494. De Latijnse teksten zijn in latere jaren vertaald in het Engels en kwamen in 1901 beschikbaar via het boekje dat door **Raphael** werd uitgegeven, “Description of the Faces and Degrees of the Zodiac”, dat ik in mijn bezit heb. Het zijn deze teksten die u hier vertaald in het Nederlands aantreft.

Sommige schrijvers hebben Johannes Angelus de eer gegeven de auteur te zijn over de invloed van de zodiakgraden, maar in zijn boek schrijft hij dat de eer voor de inhoud gaat naar **Pietro d’Abano**: “...graduumque omnium signorum imagines – ab excellentissimo viro medicine facultatis **doctore experto Petro de Abano elaboratas.....**”.

Wij mogen ervan uitgaan dat Pietro d’Abano een van de meest oorspronkelijke ziener is die een betekenis heeft gegeven aan de symbolen die bij hem “binnen” kwamen. Pietro leefde van 1250 tot 1315 en over hem treft u later nog afzonderlijke informatie.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 22

De afbeeldingen in het werk “astrolabium planum...” bij die symbolen zijn van **Johannes Angelus**. Door deze publicatie eind 15^e eeuw verscheen er dus voor het eerst een overzicht van symbolen, voorzien van een plaatje plus een korte verklarende tekst. Deze plaatjes heb ik gebruikt in het huidige boek, ze zijn inmiddels tot het public domain gaan behoren. Alles wat daarna is verschenen, is afkomstig van latere auteurs, zieners, astrologen en occultisten. Enkele auteurs, astrologen en occultisten zijn in dit verband:

Pietro D’Abano (1250-1315)

Johannes Angelus (1463-1515)

Sig. Anton. Borelli, ofwel La Volasfera (jaartallen onbekend)

Heinrich Cornelius Agrippa (1486-1535)

Charubel (John Thomas) (1826-1908)

Sepharial (Richard Walter Gornold) (1864-1929)

Jeanne Duzéa (Janduz) (1874-1954), auteur van Les 360 degrés du zodiaque

Marc Edmund Jones (1888-1980), auteur van The Sabian Symbols

Dane Rudhyar (1895-1985)

Willem Ary Koppejan (1913-1979), auteur van de graadsymbolen

Adriano Carelli (onbekend, maar 20e eeuw)

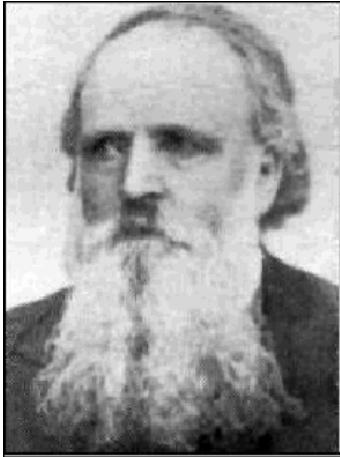
De teksten en afbeeldingen in dit boek komen uit drie, lang geleden gepubliceerde werken:

1. “The Degrees of the Zodiac Symbolised by **Charubel**, to which is added **Sepharial’s** translation of a similar series found in “La Volasfera”, A reprint of Alan Leo’s Astrological Manual No. VIII, Aries Press, Chicago, 1943.
2. “Description of the Faces and Degrees of the Zodiac as given by Ancient Authors, being applicable to genethliacal and horary astrology”, Edited by **Raphael**, The Astrologer of the Nineteenth Century, Published by the author, London, 1901.
3. Astrolabium planum in tabulis ascendens ... cum quodam tractatu nativitatium utili ac ornato.
Johannes Angelus, geschreven 1494 en uitgegeven in 1502 te Venetië.

Het moge duidelijk zijn dat over de auteurs die aan de basis stonden van de graadsymbolen wel iets meer verteld mag worden. U treft daarom in de volgende vier paragrafen wat gedetailleerde informatie aan.

1.04 Het leven en werk van de ziener Charubel

Een logisch vervolg op de hierboven geschreven inleiding is om iets te vertellen over enkele auteurs die zich hebben beziggehouden met het vaststellen van de symbolen en de beschrijvingen van de individuele graden van de zodiak, zonder dat te doen voor elk van de hierboven vermelde auteurs. Ik was zelf altijd onder de indruk van de beschrijvingen van de helderziende **Charubel**, die zijn hele leven in dienst stelde om de natuur in al zijn facetten te bestuderen en op hoge leeftijd (72 jaar) het voor astrologen onmisbare werk "The Degrees of the Zodiak Symbolized" scheef en dit door **Alan Leo** liet publiceren.

Zijn oorspronkelijke naam was **John Thomas** en hij werd geboren op 9 november 1826 in Castle Caereinion in het Westen van Wales, coördinaten 52.38.29 Noord en 3.14.09 West. Heel erg veel is er niet over zijn jonge jaren bekend, behalve dan dat hij al in zijn jeugd erg op theologie was gericht. In 1851 ging hij aan het Bala College studeren als Calvinistisch Methodist. De Calvinistisch Methodisten waren een Christelijke beweging die de Presbyteriaanse Kerk vormden in Wales en zeer sterke invloed op het dagelijks leven uitoefenden.

Hij bezat al op jonge leeftijd een krachtig lichaam, een zeer sterke geestesgesteldheid en sterke helende krachten. Dit werd door zijn Christelijke tijdgenoten niet erg goed begrepen en al snel werd hij als "duivels" gezien. Hij moest toen de keuze maken tussen het loslaten van zijn natuurlijke gaven en het opgeven van zijn theologische studie. Hij koos voor het laatste en gedurende 60 jaar van zijn leven heeft hij zich gewijd aan een intense studie van de krachten van Moeder Natuur in al zijn facetten. De helende gaven van Thomas waren in wijde omtrek bekend en hij was gespecialiseerd in het behandelen van reuma en gezwellen. Zijn manier van behandelen bestond uit het "ontvangen van brieven uit de geestenwereld", waarin de behandeling voor de persoon in kwestie was beschreven.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 24

Thomas maakte ook honderden horoscopen en hij tekende deze op in perkament. Geld was voor Thomas eigenlijk nooit belangrijk en zijn levensstijl was een erg eenvoudige. Gedurende heel zijn leven bleef hij de bijbelteksten bestuderen, naast zijn studie van de natuurkrachten, omdat hij geloofde dat dit allemaal tot hem kwam uit een eenheid met God.

De naam **Charubel** was de naam als lid van een occulte gemeenschap die hij stichtte. Hij stond aan het hoofd van deze esoterische orde, waarvan vele duizenden wereldwijd lid waren. Voor iedereen was hij een gastvrije huisvader. Hij bezat een ongelooflijke kennis van de geestenwereld in de natuur rond onze planeet. Alle heilige namen en verborgen krachten waren hem bekend.

Ook **Alan Leo** werd lid van dit genootschap en kreeg de naam **Agorel**. Elk lid van het genootschap kreeg een mystieke naam, ontleend uit de numerologie, geometrie en uit de astrologie. De leden van het genootschap voerden magische- en semi-magische rituelen op en ontvingen occulte kennis van verborgen adepten.

Ondanks dat de broederschap in wijde omtrek van Wales en Engeland bekend was, werd het toch niet het succes waarop Charubel had gehoopt. Het genootschap werd in 1884 voor het eerst genoemd in de eerste uitgave van "The Seer" (de "ziener") die door Thomas zelf werd bewerkt. Later kreeg "The Seer" de naam "The Occultist", een tijdschrift waarvoor Alan Leo diverse artikelen heeft geschreven.

Rond 1890 was Charubel in grote financiële problemen gekomen, ondanks dat hij een grote reputatie had als medium. Al die tijd is hij blijkbaar met Alan Leo in contact gebleven, want in zijn tijdschrift "The Astrologer's Magazine" van november 1890 maakt Leo melding van het werk van Charubel en geeft hij aan dat Charubels visie op de individuele graden van de zodiak van groot belang en van grote interesse is voor de hele astrologische wereld.

Alan Leo was in die periode veel op reis door Engeland en bezocht zodoende Charubel diverse keren. In 1891 begon de gezondheid van Charubel achteruit te lopen en hij kon bijna geen bijdragen meer leveren aan de afleveringen van de "Astrologer's Magazine" van Alan Leo. Deze bijdragen bestonden uit Charubels helderziende beschrijvingen van de individuele graden van de zodiak.

Charubel werd steeds minder actief en tenslotte kwam hij zijn kamer niet meer uit. Dit leidde tot een situatie waarin hij van overal ter wereld bezoek aan huis kreeg: astrologen, esoterici, genezers en spiritualisten. Allemaal bezochten ze de man van wie ze dachten dat hij de allergrootste ziener en occult leraar was.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 25

Charubel “overwerkte” zichzelf in occult opzicht. Hij was voor iedereen dienstbaar en hij onderging zijn occulte gaven op fervente wijze, zoals het volgende fragment beschrijft: *“...Op een keer voorzag Charubel de komst van wat hij noemde de “Broeders”. Toen de tijd kwam voor hun verschijning vertelde hij zijn vrienden dat er een grote manifestatie zou plaatsvinden in zijn eigen kamer, waarin hij zichzelf gedurende drie dagen opsloot. Hij werd vervolgens bewegingsloos in een bewusteloze toestand aangetroffen op de vloer. Niemand weet of de Broeders zich aan hem hebben gemanifesteerd of niet, want zijn eigen beweringen rond hun verschijning waren erg vaag en het is zeer waarschijnlijk dat hij zelf geen enkele notie had van wat er zich heeft afgespeeld...”*.

Zijn grote inspanningen om het maximale occulte resultaat te behalen waren erg kenmerkend voor deze man. De vele keren dat hij in geldnood kwam, was hij genoodzaakt om alle artikelen voor zijn tijdschrift en voor zijn bijdragen aan andere tijdschriften zelf handmatig uit te typen.

Men zou denken dat deze uitzonderlijke man met al zijn extremiteiten niet voor het huwelijk was weggelegd. Toch is John Thomas tot twee keer toe getrouwd geweest. De eerste keer trouwde hij in juli 1852 en daarna nog een keer op 10 december 1898. Over zijn privéleven is overigens vrijwel niets bekend

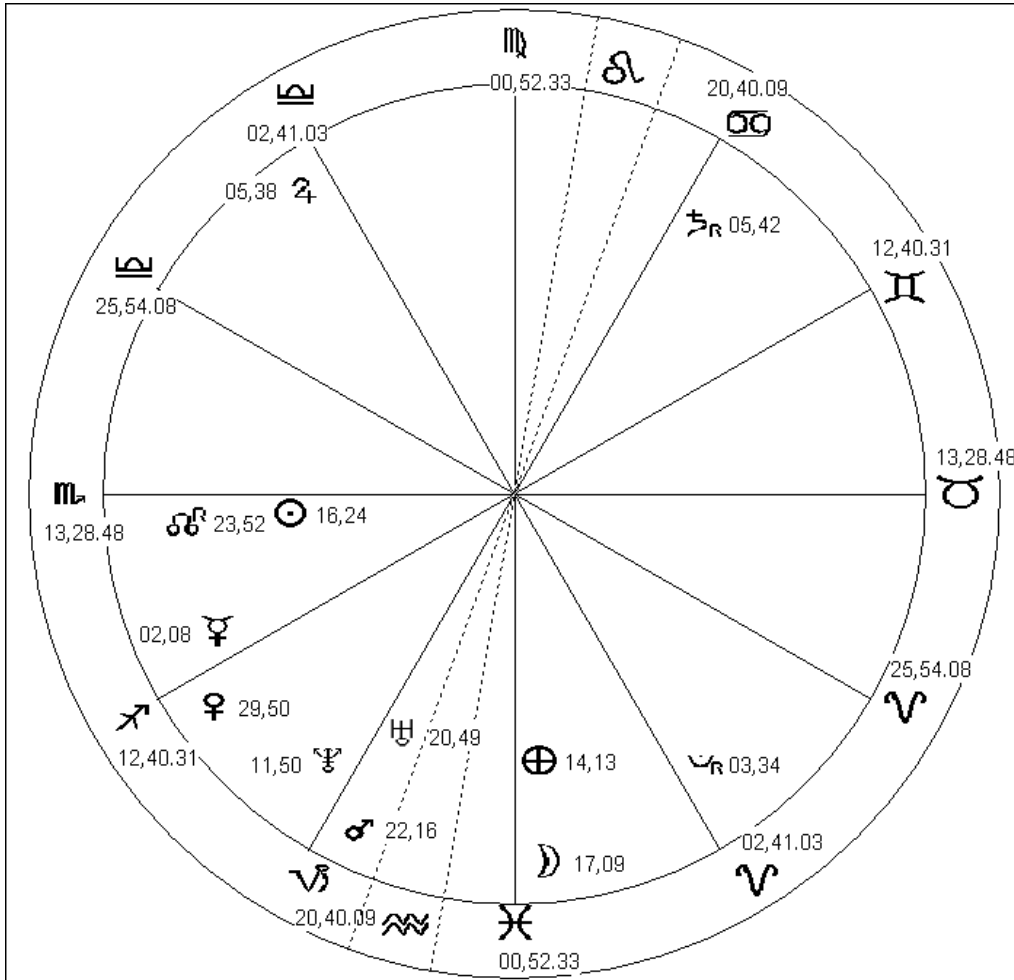
Wat erg kenmerkend voor hem was, was het feit dat hij een zeer grote wilskracht had, een zeer grote energie stak in alles wat hem bezighield en dat hij daarvoor zijn eigen gezondheid opofferde. Die gezondheid was al vanaf 1891 tanende en uiteindelijk overleed Charubel op 11 november 1908 in Manchester, waarschijnlijk door een te grote geestelijke inspanning om tot een eenwording met de geestelijke wereld te komen.

De horoskoop van Charubel vindt u hieronder afgebeeld.

De krachtige sterke wil wordt hier zeker aangegeven door de Schorpioen-Ascendant met daarin de Zon op korte afstand van slechts 3 graden. Bovendien ontvangt deze Zon twee krachtige sextiel aspecten van Uranus en Mars, die in Steenbok in verhoging staat Ook de Maan staat op een gevoelsmatige graad van Vissen, conjunct het Pars Fortuna en dit geheel staat een in nauwe driehoek met de Zon en ook met de Ascendant.

Merk op dat Pluto, als heerser van zijn Ascendant permanent oppositie Jupiter staat en ook permanent vierkant Saturnus. Jupiter is medeheerser van zijn Ascendant voor 12 graden van het teken Boogschutter. Deze combinatie geeft een wereldvreemdheid aan. Pluto oppositie Jupiter geeft aan dat hij zichzelf niet is of vaak buiten zichzelf geplaatst wordt: beide planeten heersen over de Ascendant en vormen dus een grote tegenstrijdigheid.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 26

De horoskoop van Charubel

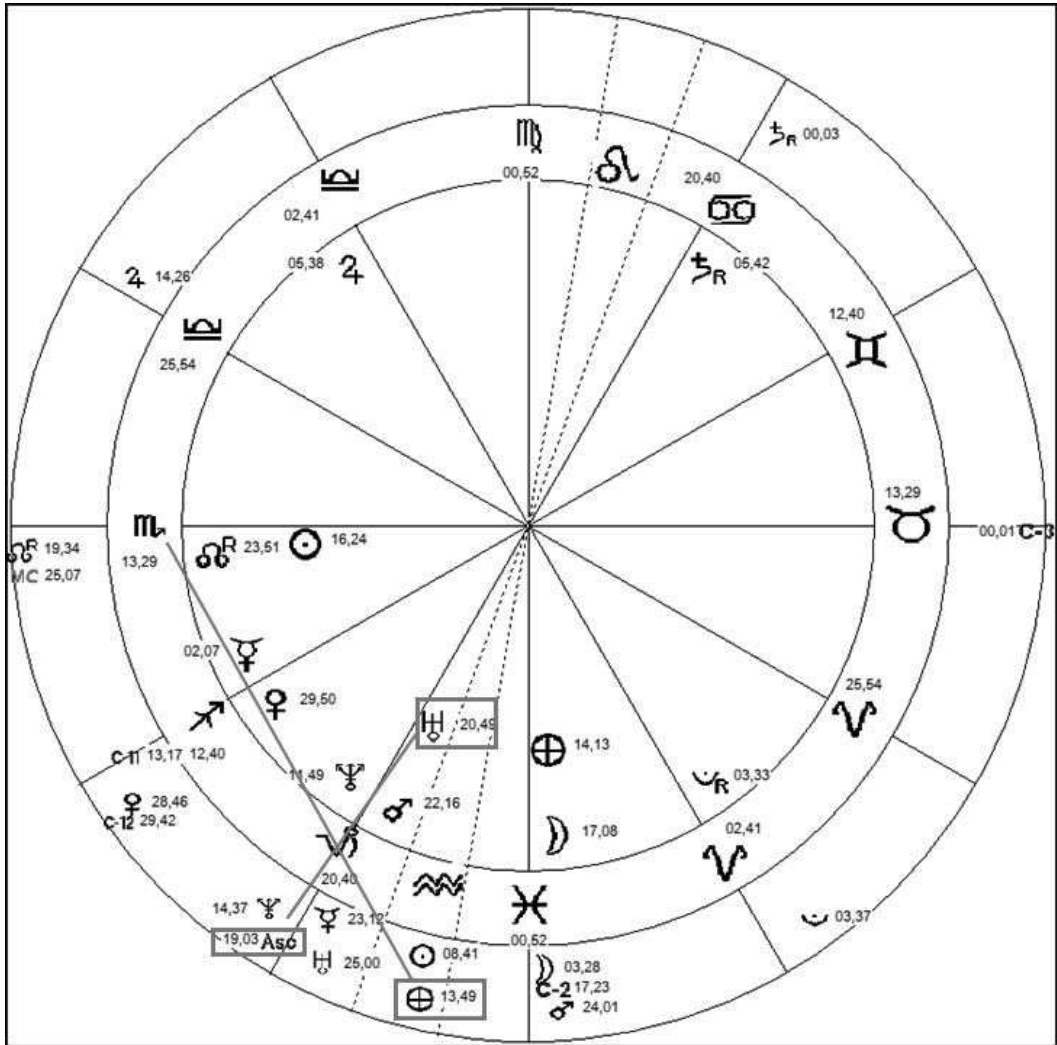
Neptunus in het 2^e huis zorgt ervoor dat het geld snel wegvloeit en geeft een chronisch geldgebrek aan.

Zijn teruglopende gezondheid vanaf de zomer van 1891 wordt aangegeven door Charubels progressieve Ascendant oppositie Saturnus-onderling, die in al die jaren constant was teruggelopen tot de 1^e graad van Kreeft (de terms van Mars).

Tegelijkertijd loopt zijn progressieve Mercurius (heerser van het MC) conjunct Uranus, conjunct Mars en daarna op weg naar de conjunctie met Uranus-onderling, die overigens niet gehaald wordt.

Charubel stierf op 11 november 1908 te Manchester, waarvan de progressies in de buitenring vermeld staan van de horoskoop die hieronder is afgebeeld.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 27

De individuele graden van de zodiak.

De visioenen die Charubel had over elke afzonderlijke graad van de zodiak waren voor hem een onderdeel om alle eigenschappen van Moeder Natuur te doorgronden, een levenswerk waaraan hij 60 jaar van zijn leven heeft gewijd. De eerste publicaties van dit omvangrijke werk vonden plaats in het tijdschrift van Alan Leo, de "Astrologer's Magazine" rond 1890. Dit duurde echter niet al te lang door de ziekte van Charubel vanaf 1891.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 28

Alan Leo heeft toch alle betekenissen van de graden weten te bemachtigen en hij heeft deze gepubliceerd als nummer 8 van zijn eigen reeks boeken, "The Degrees of the Zodiac Symbolized. To which is added a translation of a similar series found in "La Volasfera" - London: Modern Astrology, 1907.

Reeds eerder waren deze betekenissen al gepubliceerd als "The Degrees of the Zodiac Symbolized. To which is added The Theoretical Value of the Degrees of the Zodiac. By H.S. Green", London, Nichols & Co. in 1898.

John Thomas schreef echter ook enkele andere werken. Zo was hij bijzonder geïnteresseerd in kruidenleer. In het jaar 1906 werd zijn boek "**Psychology of Botany**" uitgegeven door Tyldesley

Een andere uitgave is "**The disappointed Magus**" door John Thomas and his "Celestial Brotherhood", Theosophical History Magazine, Vol. 8, juli 2000.

Verder kwam nog uit: "**A Vision of the North Pole**", "**The Geosphere**", "**The Country of the Bible**", deze werken worden genoemd in de "Astrologers Magazine" van 1890 en 1891.

De invloed van Charubel in de astrologische wereld is niet erg groot geweest. Natuurlijk was hij zelf geen astroloog, alhoewel hij toch enkele honderden horoscopen heeft berekend en zorgvuldig heeft ingetekend op perkamentpapier. Ook heeft hij vele personen genezen van kwalen, maar dat zal hij voornamelijk op andere wijze hebben gedaan dan puur astrologisch.

Toch heeft Charubel een zeer waardevol werk geleverd dat bijzonder wordt onderschat binnen de astrologische wereld. De oorspronkelijke bedoeling van de betekenis van de individuele graden van de zodiak was om de Ascendant zo nauwkeurig mogelijk vast te stellen aan de hand van het leven van de geborene. In het boek komt dan ook zeer veelvuldig de passage voor: "indien men de Ascendant op deze graad heeft staan, dan...". Het was duidelijk de bedoeling om deze graadbetekeningen uitsluitend toe te passen op de Ascendant.

Bij **gecorrigeerde** horoscopen, waarvan de graad van de Ascendant, het MC en het Pars Fortuna nauwkeurig bekend is, kan men deze graadbetekeningen ook toepassen, maar dan op het gebied waarop deze punten betrekking hebben: de ASC voor het gehele eigen wesen, gezondheid, levenskracht, etc., het MC voor het beroep of de eer en aanzien dat voortkomt uit het beroep en het PARS is afhankelijk van waar dit staat.

Charubel levert een **symbool** en hij voegt er ook eigen **uitleg** aan toe. In het voorwoord door Alan Leo wordt duidelijk dat het symbool het meest algemeen is en dat men ook zelf een uitleg kan geven, afhankelijk van het symbool op de ASC, MC of het PARS.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 29

Ook de astroloog J.B. Gieles was erg overtuigd van de grote toegevoegde waarde van de individuele graadbetekeningen, maar dan uitsluitend toegepast op slechts enkele punten van de gecorrigeerde horoskoop.

Charubels visies op de 360 individuele graden zijn werkelijk uniek. Hij gebruikte niets uit eerdere werken en uitsluitend datgene dat tot hem kwam uit de geestelijke wereld heeft hij opgeschreven. Hij begint voor elke graad eerst het symbool te beschrijven en daarna een korte uitleg c.q. verklaring te geven. Charubel schreef vrij compact en geeft geen uitgebreide teksten bij zijn verklaringen. Soms doet hij het af met één enkele zin.

Ook hierbij geldt dat men ook alleen het symbool als zodanig mag gebruiken en er zelf een verklaring voor mag geven, al naar gelang waar de zodiakgraad in de horoskoop voorkomt.

Het is wellicht interessant om te weten dat Charubel om de een of andere reden dacht dat de zodiak begon op de 25° graad Weegschaal en niet, zoals gebruikelijk bij de 1° graad Ram. De werkelijke reden zullen wij wel nooit te weten komen. Het is echter ook interessant, en wat mij betreft zelfs essentieel om te weten dat Charubel bij deze 25 graad Weegschaal het volgende schreef: “...*The preceding fraction of a degree bears the nature of the next complete degree...*”.

Wij mogen daaruit concluderen dat Charubel vond dat de graad die liep van 24° 00' 00" tot en met 24°59' 59" Weegschaal dus de 25° graad was en dat de betekenis van het symbool betrekking heeft op de horoskoop punten die binnen deze reeks vallen. Dit betekent dus voor de toepassing het volgende:

$00^{\circ} 00' 00'' \text{ Ram} - 00^{\circ}59' 59'' = 1^{\circ} \text{ graad Ram}$
$01^{\circ} 00' 00'' \text{ Ram} - 01^{\circ}59' 59'' = 2^{\circ} \text{ graad Ram}$
$29^{\circ} 00' 00'' \text{ Ram} - 29^{\circ}59' 59'' = 30^{\circ} \text{ graad Ram}$
$29^{\circ} 00' 00'' \text{ Vissen} - 29^{\circ}59' 59'' = 30^{\circ} \text{ graad Vissen}$

Voor alle andere graden geldt een soortgelijke iudeling.

Bepaalde schrijvers deelden deze mening niet en vonden dat de graad met het symbool in het middelpunt moet staan van de graadreeks, dus zoals:

$$00^{\circ} 30' 00'' \text{ Ram} - 01^{\circ}29' 59'' = 1^{\circ} \text{ graad Ram}$$
$$04^{\circ} 30' 00'' \text{ Ram} - 05^{\circ}29' 59'' = 5^{\circ} \text{ graad Ram}$$
$$29^{\circ} 30' 00'' \text{ Vissen} - 00^{\circ}29' 59'' \text{ Ram} = 30^{\circ} \text{ graad Vissen}$$

Maar als u dit laatste voorbeeld ziet, dan voelt u wel aan dat dit onzin MOET zijn. De 30° graad Vissen moet volledig de Visseninvoled hebben en heeft niets uitstaande met de eerste halve graad van Ram die een volledig andere geaardheid heeft.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 30

Bovendien heeft Charubel die aanwijzing niet voor niets gegeven, dus ik zou zeggen: "lees en volg de aanwijzingen op".

De ongelooflijk nauwkeurige beschrijving van het symbool is in sommige gevallen zéér frappant. Zo kende ik de astroloog J.B. Gieles ruim 30 dertig jaar iemand erg goed met de 30° graad Boogschutter op de ASC, waarvan Charubel vermeldt:

"... Een man die alleen staat in een donkere en sombere vallei en een straal van schitterend licht komt rechtstreeks vanuit de hemel op de kruin van zijn hoofd terecht.

Geeft iemand aan die een missie heeft te volbrengen. Iemand met een cyclus, niet iemand van de tijd. Iemand die zijn tijd vooruit leeft, niet altijd begrepen en daardoor lijdt hij vervolgens".

J.B. Gieles scheef in zijn tijdschrift Sagittarius de volgende passage toen bij hem iets overkomen was. Ik heb die passage gebruikt in mijn eigen boek over het MIN-1 systeem.

H2. Het min-1 systeem volgens de visie van J.B. Gieles - 41

J.B. Gieles schrijft het dan nog het volgende:

“

Hierop is nu mijn min één stelling gefundeerd. Esoterici moeten mij daarbij helpen. Goede psychologen en zelfs psychiaters, die begrip tonen voor mijn standpunt en die niet afwijzend staan tegenover een leer van de astrologie, zou ik graag willen raadplegen om dit beeld, dat ik in de nacht van 2 mei 1976 op een eigenaardige manier kreeg voorgezet, te vervolmaken.

Ik kreeg dit cadeau van een heel wat intelligenter wezen dan ik zelf ben. Ik moet het kenbaar maken, alhoewel het de hedendaagse astrologie op zijn fundamenten zal laten trillen, ja, zelfs veranderen, totaal veranderen. Vele, door ons in de laatste eeuwen gevormde theorieën zouden hierdoor als gedeeltelijk waardeloos kunnen worden beschouwd.....”.

Wat er gebeurde, heeft Gieles mij persoonlijk verteld. In die bewuste nacht stond hij op, hij kon niet slapen en ging naar de keuken om een kopje water te drinken, hopende om daarna weer te kunnen slapen. Toen hij de keukenkast opende om een kopje te pakken, flitste er een enorme lichtstraal op hem af, daarna kreeg hij te horen: “dat is het cadeau voor jou”, en wat hierboven staat beschreven is geschiedenis. Leest u nu nog maar een keer de eerste beschrijving van Charubel, u komt deze beschrijving later in het boek natuurlijk weer tegen bij de 30° graad Boogschutter.

Een meer treffende beschrijving is niet mogelijk.

Maar evengoed kan een heel andere persoon dezelfde graad op de ASC hebben en misschien een wetenschapper zijn of een ander beroep of zelfs géén beroep. Toch zal de betekenis van toepassing zijn op die specifieke situatie voor die persoon alleen.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 31

Zo zijn er talloze andere voorbeelden te geven, waarbij de beschrijving erg in de buurt komt, zoals bij wijlen prinses/koningin Juliana met de 28^e graad Tweelingen op de ASC: “... *Een statig herenhuis met een ruimtelijk park dat vol staat met reusachtige bomen.....*”

Geeft een persoon aan die zich niets van het toeval laat afhangen, een student van antieke zaken, die echter weinig interesse heeft in nieuwe uitvindingen. Een grondig geleerde als de omstandigheden het toelaten en hij bezit een gezond beoordelingsvermogen.”.

Als men alléén al het symbool neemt dan kan men al enige treffende zaken bepalen. De extra uitleg kan een grote hulp zijn, maar kan soms ook verwarrend werken. Men moet er met de eigen ervaring mee omgaan, dat is het belangrijkste.

Maar wat natuurlijk nóg belangrijker is: dit systeem werkt alleen met nauwkeurig gecorrigeerde horoscopen. De meeste ongecorrigeerde horoscopen wijken vaak 4 tot 10 minuten af qua geboortetijdstip en dit is vaak 1 tot 3 graden op de Ascendant, MC of de andere huizen. Als men dan de graad gaat raadplegen, dan kan men bedrogen uitkomen met de betekenis.

Het frappante van juist de graadbeschrijvingen van Charubel is dat deze in Charubels eigen tijd gebruikt werden om aan de hand van de beschrijvingen op de ASC-graad te kijken of dit overeenkwam met het karakter en de lotsbestemming van de geborene. Als dit in sterke mate overeenkwam, dan werd die graad aangenomen als zijnde de Ascendant-graad en hiermee had men dan een algemene “gecorrigeerde” Ascendant.

Het zal u nu wel duidelijk worden dat de graadbeschrijvingen niet zullen werken met de planeten, al helemaal niet met de langzamere planeten vanaf Mars tot en met Pluto. De Maan lukt nog wel, de Zon ook af en toe, maar het zijn toch de hele specifieke graden op de Ascendant, het MC en het Pars Fortuna die bij voorkeur gebruikt kunnen worden.

+++++

+++

+

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 32

1.05 Het leven en werk van Pietro d'Abano

Vrijwel alles is onttrokken aan de Wikipedia.

Pietro d'Abano, ook bekend als Petrus de Apono, Petrus Aponensis of Petrus van Abano leefde vanaf ca. 1257 tot 1315. Hij was een Italiaans filosoof, astroloog en hoogleraar in de geneeskunde in Padua - Italië. Hij werd geboren in de Italiaanse stad waaraan hij zijn naam ontleent, het huidige Abano Terme. Hij verwierf bekendheid door het schrijven van *Conciliator Differentiarum, quae inter Philosophos et Medicos Versantur*. Hij werd uiteindelijk beschuldigd van ketterij en atheïsme, en kwam voor de Inquisitie. Hij stierf in de gevangenis in 1315 voor het einde van zijn proces.

Hij woonde een tijdlang in Griekenland, voordat hij verhuisde en zijn studie voor een lange tijd in Constantinopel begon tussen 1270 en 1290. Rond 1300 verhuisde hij naar Parijs, waar hij werd bevorderd tot doctor in de wijsbegeerte en in de geneeskunde, in de uitoefening waarvan hij zeer succesvol was.

Hij vestigde zich in Padua, waar hij een reputatie als arts verwierf. Hij was ook astroloog, en werd beschuldigd van het uitoefenen van de magie: de specifieke beschuldigingen waren dat hij, met behulp van de duivel, al het geld terugkreeg dat hij had betaald, en dat hij de steen der wijzen bezat.

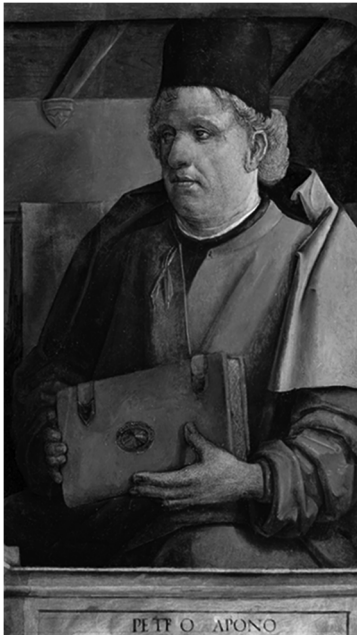
Hij ging zo ver in zijn onderzoek naar de occulte wetenschappen van ondoorgrondelijke en verborgen aard, dat hij, na de meest overtuigende bewijzen te hebben geleverd in zijn geschriften over fysionomie, geomantie en handlijnkunde, overging tot de studie van filosofie, natuurkunde en astrologie. Deze studies bleken hem zeer goed van pas te komen. De eerste twee leidden tot zijn kennismaking met alle pausen van zijn tijd en bezorgden hem een reputatie onder de geleerden. Daarnaast blijkt zijn beheersing van de astrologie uit:

- De astronomische figuren die hij had geschilderd in de grote zaal van het paleis in Padua.
- Zijn vertalingen van de boeken van de grote geleerde rabbi Abraham Ibn Ezra.
- Zijn eigen boeken over kritische dagen.
- De verbetering van de astronomie
- En de getuigenis van de beroemde wiskundige Regiomontanus, die zijn meesterschap in de astrologie pree in zijn openbare rede te Padua over Al-Farghani's meesterwerk "Elementen van de Astronomie, over de bewegingen aan de hemel".

In zijn geschriften zet hij de medische en filosofische systemen van Averroes, Avicenna, en andere islamitische schrijvers uiteen en bepleit deze. Zijn bekendste werken zijn de "Conciliator differentiarum....." en "De venenis eorumque remediis" die beide in tientallen manuscripten en verschillende gedrukte uitgaven uit de late vijftiende tot de zestiende eeuw bewaard zijn gebleven.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 33

Het eerste geschrift was een poging om schijnbare tegenstellingen tussen de medische theorie en de Aristotelische natuurfilosofie met elkaar te verzoenen, en werd nog tot in de zestiende eeuw als gezaghebbend beschouwd.

Pietro d'Abano – portret: public domain.

De algemene opinie van bijna alle auteurs is, dat hij de grootste tovenaars van zijn tijd was; dat hij door middel van zeven vertrouwde geesten, die hij in kristal opgesloten hield, de kennis van de zeven vrije kunsten had verworven, en dat hij de kunst bezat om het geld dat hij had gebruikt weer in zijn zak terug te laten vloeien.

Hij werd beschuldigd van tovenarij in het tachtigste jaar van zijn leeftijd, en dat hij, stervend in het jaar 1305, voordat zijn proces was afgelopen, werd veroordeeld tot het vuur; en dat een bundel stro, die zijn persoon voorstelde, in het openbaar werd verbrand te Padua; opdat zij door zo'n streng voorbeeld, en door de angst om een soortgelijke straf op te lopen, het lezen van drie boeken die hij over dit onderwerp had geschreven, zouden onderdrukken.

Het eerste daarvan is het bekende “Heptameron”, ofwel de Magische Elementen van Peter de Abano. Dit werk bestaat nog steeds en is afgedrukt aan het eind van Agrippa's werken

Het tweede, “Elucidarium Necromanticum Petri de Abano”.

Het derde, “Liber experimentorum mirabilium de Annulis secundem, 28 Mansiom Lunæ”, wat de 28 maanhuizen als onderwerp heeft.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 34

Uit de bovenstaande teksten wordt wel duidelijk dat Pietro d'Abano een van de meest oorspronkelijke en zuivere "geesten" is die zich toelegde op allerlei filosofische- en occulte zaken, maar toch vooral een sterk gevoel had voor de magische kanten van de natuur. Er zijn in de geschiedenis diverse goede en oorspronkelijke auteurs te vinden die zuiver hebben geschreven over de magie. Het boek, de "Picatrix" is er één van, maar ook de drie of vier boeken over Occulte Filosofie van Cornelius Agrippa uit Nettesheim (Duitsland) mogen er zijn, en bevatten een flink portie astrologie.

Met betrekking tot dit huidige boek over de individuele graden, vormen de symbolen en een ultrakorte beschrijving per graad van de zodiak één van de kernen van dit boek en u vindt ze dan ook terug voor elk van de 360 graden van Ram tot en met Vissen. Zoals in de paragraaf "De individuele graden in het huidige boek" al beschreven is, werden deze ultrakorte beschrijvingen opgenomen in het werk "astrolabium planum..." van Johannes Angelus, die deze ook nog voorzag van kleine afbeeldingen, waarover later meer in de volgende paragraaf over Johannes Angelus.

Er is een sterke gelijkenis tussen enerzijds de symboolbeschrijving plus de kernachtige uitleg van het symbool in Pietro d'Abano en Johannes Angelus (13^e, resp. 15^e eeuw), en anderzijds enkele symbolen en veelal de interpretaties die Sepharial geeft in "The Degrees of the Zodiac Symbolized" uit 1943, die hij baseerde op de korte symbolen en beschrijvingen van ene Sig. Anton Borelli (Sepharial noemt hem later in dit boekwerkje met de naam Belloni).

In de paragraaf over Sepharial kom ik daar nog op terug met een vergelijking van de zodiakgraden die voor een groot deel overeenkomen.

1.06 Het leven en werk van Johannes Angelus

Veel namen van occulte zieners, beoefenaars van de magie of astrologie hadden gelatineerde namen. In dit geval is dat ook van toepassing.

Vrijwel alles is onttrokken aan de Wikipedia.

Johannes Engel (2 maart 1453 - 29 september 1512), ook bekend als **Johannes Angelus**, was een arts, astronoom en astroloog uit een klein stadje bij Augsburg, dat in die tijd een vrije keizerstad was binnen het Heilige Roomse Rijk. Hij praktiseerde als arts in Wenen en publiceerde talrijke almanakken, planetaire tabellen en kalenders.

Hij schreef zich in aan de Universiteit van Ingolstadt in de zomer van 1472, het jaar van de oprichting, en studeerde af als Meester in de Kunsten in 1474. In 1476 gaf hij colleges over Aristoteles aan de universiteit en van 1489 tot 1491 werkte Engel als proeflezer of redacteur voor de bekende drukker Erhard Ratdolt uit Augsburg, die eerder in Venetië had gewerkt en veel werken over astronomie had gepubliceerd.

Tussen 1492 en 1497 studeerde Engels medicijnen aan de universiteit van Ingolstadt. Later beoefende hij de geneeskunde in Wenen, waar hij op 29 september 1512 overleed

Zijn editie van “De magnis conjunctionibus”, ofwel de Latijnse vertalingen door Jean de Séville (Johannes Hispalensis) van werken van de negende-eeuwse astronoom en astroloog Abu Ma'shar, werd door Ratdolt in 1489 gepubliceerd.

Angelus had een flinke invloed in de ontwikkeling van de astrologische theorie van planetaire conjuncties. Ratdolts editie van de “Tabule directionum profectionumque” van Regiomontanus, gedrukt in 1490, heeft correcties die door Angelus werden aangebracht. In 1491 drukte Ratdolt de editie van Angelus van “Decem tractatus astronomiae” van de dertiende-eeuwse wiskundige en astroloog Guido Bonatti.

Astrologisch en astronomisch gezien stond Johannes angelus zijn mannetje dus wel.

De bijdrage van Johannes Angelus in het kader van dit huidige boek bestaat natuurlijk uit de mooie afbeeldingen van de Faces en de individuele graden per zodiaktekens. Het oorspronkelijke boek waarin dit werd uitgegeven is in een eerdere paragraaf al genoemd, maar wordt hier nog een keer in wat meer detail vermeld.

Zoals hierboven al duidelijk werd, was er een nauwe samenwerking tussen Angelus en de uitgever Erhard Ratdolt uit Augsburg. Het is dan ook geen verrassing dat zijn werk “Astrolabium planum...” werd gepubliceerd door diezelfde Erhard Ratdolt, in 1488. Een tweede editie werd gedrukt door Johann Emerich in Venetië in 1494.

Ik laat u hier enkele voorbeelden zien van passages in het boek, zodat u een indruk van het werk krijgt. De titel “Astrolabium planum in **tabulis ascendens** ... cum quodam tractatu nativitatum utili ac ornato” verraadt al dat er tabellen in opgenomen zijn met de rijzende graad, die berekend zijn voor diverse breedtes volgens acht zones.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 36

Ad medium octani climatis Lius latitudo est circa. 53. gra.

Tabula signi et gradus ascendens qualibet hora atq; minuto.

<i>Tpsa</i>				<i>Locus</i>				<i>Ascen-</i>			
<i>meridie</i>		<i>solis</i>		<i>deno</i>		<i>meridie</i>		<i>solis</i>		<i>deno</i>	
<i>ho.</i>	<i>m.</i>	<i>S</i>	<i>S</i>	<i>S</i>	<i>S</i>	<i>ho.</i>	<i>m.</i>	<i>S</i>	<i>S</i>	<i>S</i>	<i>S</i>
0	4	♌	1	♋	3	1	13	♋	1	♌	7
	9		2		6		17		2		8
	13		3		9		21		3		10
	17		4		11		25		4		11
0	12	♌	5	♋	14	2	30	♋	5	♌	12
	16		6		17		34		6		13
	31		7		19		38		7		15
	35		8		22		42		8		16
	40		9		25		46		9		17
0	44	♌	10	♋	27	2	50	♋	10	♌	18
	48		11		29		54		11		19
	52		12	♌	2		58		12		20
	57		13		4	3	2		13		21
1	1		14		6		6		14		22
	5	♌	15	♌	9	3	10	♋	15	♌	23
	10		16		11		14		16		24
	14		17		14		18		17		25
	18		18		15		22		18		26
	22		19		17		26		19		27
1	27	♌	20	♌	19	3	30	♋	20	♌	28
	31		21		21		34		21		29
	35		22		23		38		22		30
	39		23		24		41		23	♌	1
	44		24		26		45		24		2
1	48	♌	25	♌	28	3	49	♋	25	♌	3
	52		26		30		53		26		3
	56		27	♌	1		57		27		4
2	0		28		2	4	1		28		5
	5		29		4		5		29		6
2	9	♌	30	♌	5	4	9	♋	30	♌	7

Hier ziet u een voorbeeld van de MC / Ascendant tabel, berekend voor 53° NB.

In de eerste twee kolommen ziet u de sterrentijd, de derde kolom geeft de graad van het MC en de vierde kolom de rijzende graad aan de horizon, de Ascendant.

De Sterrentijd moet u nemen vanaf 18h 00m, dus 0.04 in de tabel betekent eigenlijk een sterrentijd van 18 uur en 4 minuten.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 37

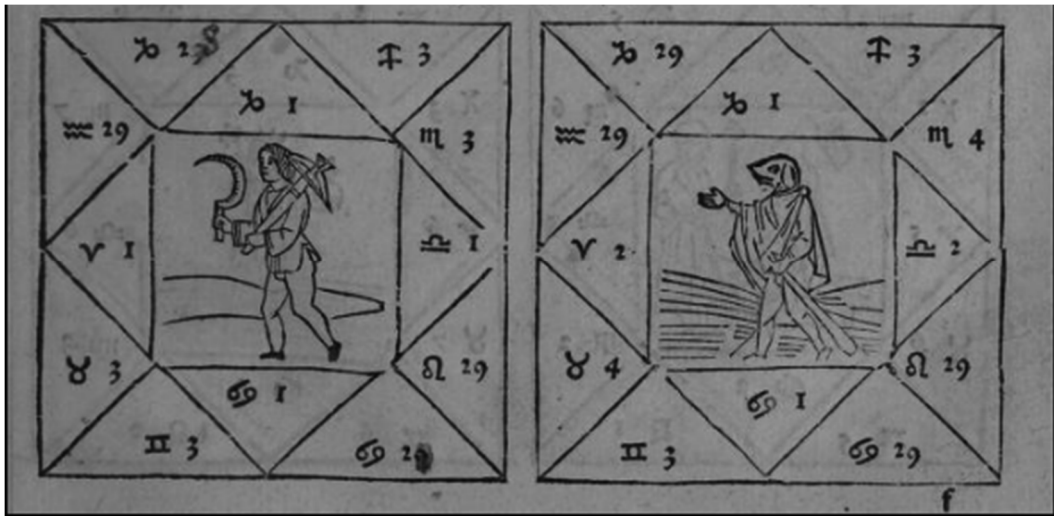
De American Table of Houses geeft bij deze sterrentijd een MC van 0° 55' Steenbok en een Ascendant van 2°34' Ram, afgerond dus de waarden die u hierboven ziet. Angelus geeft ook tabellen voor de breedte 16°, 24°, 31°, 36°, 41°, 45° en 49° Noord.

Goed en leuk, dat waren de tabellen, maar het mooiste zit hem in de afbeeldingen en de verklarende teksten. Hier is een voorbeeld van het begin bij het teken Ram. Eerst worden de Faces afgebeeld met een verklarende tekst erboven en daarna de Ram als zodiaksymbool.

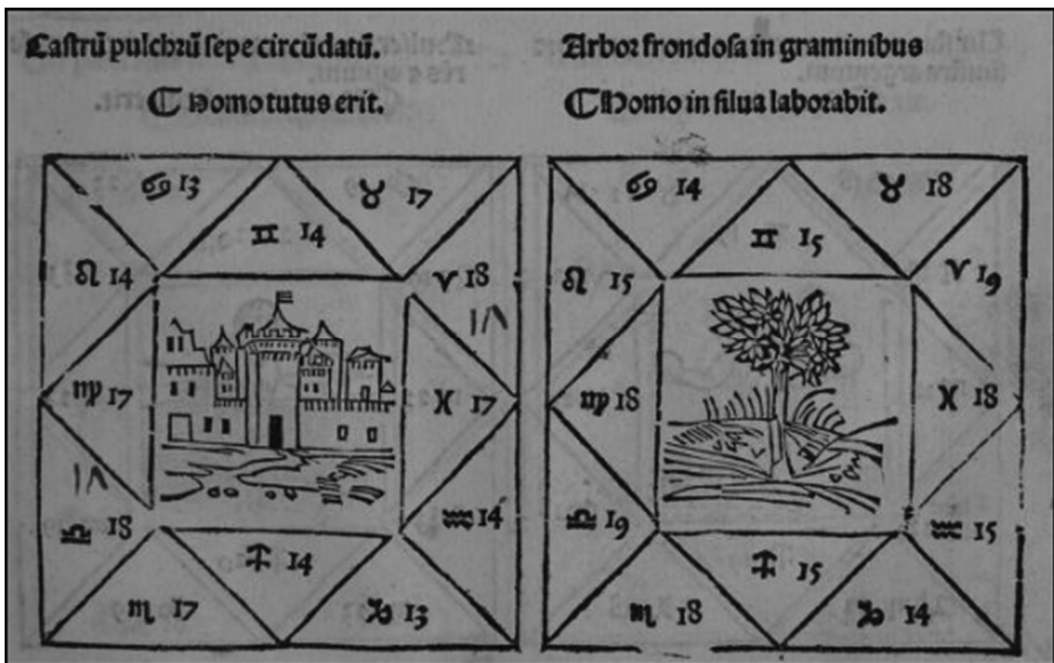

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 38

Daaronder volgt dan voor elke afzonderlijke graad binnen het teken een mini horoskoop met alle huizencuspen en natuurlijk de rijzende graad met een tekening, in dit geval voor de 1^e en 2^e graad Ram rijzend.

Een voorbeeld voor de 17^e en 18^e graad van Maagd.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 39

U vindt deze afbeeldingen, maar dan alleen de kern van de afbeelding, dus niet de gehele horoskoop terug in dit boek voor elke afzonderlijke graad. De Latijnse teksten werden ruim honderd jaar geleden al vertaald en zelfs voorzien van een iets ruimere tekst dan de gemiddeld 5 woorden in het oorspronkelijke boek van Angelus.

Zoals eerder aan het begin van dit boek werd vermeld, zijn alle teksten in het Engels verschenen in het bijzonder dunne boekje van Raphael uit 1901 met de titel “Description of the Faces and Degrees of the Zodiac”. De vertaling in het Nederlands heb ik voor mijn rekening genomen in het huidige boek.

Het moet misschien nog één keer worden vermeld, Johannes Angelus bedankt Pietro d’Abano voor zijn werk over de graden en faces met de zin: “...graduumque omnium signorum imagines – ab excellentissimo viro medicine facultatis **doctore experto Petro de Abano elaboratas....**”, wat vertaald in het Nederlands het volgende betekent: “... afbeeldingen van alle tekens en graden - uitgewerkt door een eminente man van geneeskunde en faculteitsexpert Petro de Abano ...”.

Dit benadrukt voor mij dat de ultrakorte zinnestjes en de symboolbeschrijving de enige echte “ontvangen” informatie is uit de occulte wereld, in het brein van Pietro d’Abano. Alles wat daarna gekomen is aan extra uitwerkingen, zijn interpretaties van anderen. Ze kunnen heel treffend zijn, of er juist helemaal naast zitten. Dat is ook nog eens benadrukt door het commentaar in de Engelse uitgave van “... Degrees Symbolized ...”, maar dan had dat commentaar betrekking op de interpretaties van Charubel en Sepharial.

+++++
+++
+

Johannes Angelus en het Heidelberger Schicksalbuch

Het “... Astrolabium planum ...” wordt op diverse plaatsen in Europa in de volgende handschriften bewaard:

CPG 833 van de universiteitsbibliotheek van Heidelberg,
Ms. 5 van de Landesbibliothek te Coburg,
CIm 22048 van de Bayerische Staatsbibliothek te München,
Hs. 1747 van het Germanisches Nationalmuseum te Neurenberg en
Hs. Add. 15696 van het British Museum in Londen.

Zoals eerder vermeld, verscheen het voor het eerst in druk in 1488 bij Erhard Ratdolt in Augsburg als de kern van het “Astrolabium planum...”, samengesteld door Johannes Engel. Het werd ook later nog verschillende keren gedrukt (Venetië 1494 en 1502).

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 40

Het oudste en artistiek waardevolste manuscript, het Heidelbergse Boek van het Noodlot, zoals Hartlaub de CPG 832 noemde, wordt als volgt beschreven:

Als men de 275 bladen tellende perkamenten codex, die ongeveer 26 bij 35 cm meet, ter hand neemt, wekt de bruinleren band, versierd met fijne goudpersing, reeds de belangstelling, want in de hoeken staat het wapenschild van Paus Alexander VII (1655-1667) van de Chigi-dynastie, een boom en een rots met een ster erboven.

De codex behoorde tot de Bibliotheca Palatina, de rijke Heidelbergse Palatijnse bibliotheek, die in 1622 als oorlogsbuit in bezit werd genomen door Maximiliaan I van Beieren en in 1623 aan paus Gregorius XV werd geschonken voor zijn steun bij de toekenning van het Palatijnse keurvorstendom. De codex is echter terug in Heidelberg sinds 1816, toen de Duitse handschriften van de Bibliotheca Palatina werden teruggegeven.

De pauselijke band omsluit een prachtig manuscript. Rijke picturale versiering in kleurige dekverf begeleidt de astronomisch-astrologische teksten die aan het eind van de 15e eeuw zijn geschreven en dialectisch in het Beiers zijn ingekleurd. De astronomische rotaties op bladzijden 16 en 103 zijn pronkstukken. Twee andere, slechts licht gekleurde, draaiende platen staan op blad 102 en in de achterflap van het boek. Over het geheel genomen geeft het manuscript het beeld van een laatmiddeleeuwse kalenderpraktijk. Het begint met de Duitse kalender van de beroemde **Regiomontanus, dat is Johannes Müller** uit Königsberg in Frankenland (1436-1476) en bevat, naast het "Astrolabium planum" een hele reeks waarzeggersteksten. De sobere astronomisch-kalendertafels zijn niet alleen versierd met de hierboven genoemde afbeeldingen, maar ook met spreuken voor elke maand.

Het verband tussen de praktische uitvoering van de kalender en de interpretatie van de toekomst, de mantiek, genoot echter een toenemende populariteit in de late Middeleeuwen, juist in kalenders, lot-boeken, droomboeken, enzovoorts. In dit verband moet vooral worden gewezen op de mantische geschriften van Hans Hartlieb. Vooral in aristocratische kringen, zoals Hartlieb ons zelf verzekert, bestond er een neiging tot mantische praktijken, al was het soms maar als tijdverdrijf, voor grappen en spelletjes. Waarzeggerij behoorde tot de kunsten die door de kerk verboden waren. De adel hoefde echter niet te vrezen voor vervolging door de Kerk.

Het "Heidelbergse Boek van het Noodlot" was ook bedoeld voor de adel. Alheidis von Rohr, die de schilderachtige versiering van het document CPG 832 heeft onderzocht, kon met enige zekerheid aantonen dat dit handschrift rond 1491 is vervaardigd voor graaf Palatijn Philipp (1448-1508) en zijn Beierse vrouw Margarethe von Landshut.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 41

Dit wordt ondersteund door het feit dat de codex toebehoorde aan de Bibliotheca Palatina en dat de wapenschilden van de Palts en Beieren voorkomen in de bovenhoeken van de astronomische rotaties op de bladen 16 en 103. Mars houdt een Palatijnse vlag vast in de gedraaide afbeelding op blad 103. Maar de betrekkingen tussen Beieren en Filips gaan verder: de humanist Conrad Celtis (1459-1508), die een tijdlang hoogleraar in Ingolstadt was, wijdde in 1492 een lofrede aan hem en de Beierse hertogen. Bovendien liet Philipps zwager, hertog Georg von Landshut, in 1492 een leerstoel in wiskunde en astrologie oprichten voor Johannes Engel, die sinds 1474 in Ingolstadt leraar was.

Dezelfde Johannes Engel werkte als leerling-corrector of redacteur voor de astronomisch-astrologische werken bij de Augsburgse drukker Erhard Ratdolt. Bovendien hebben de houtsneden van twee van Ratdolts prenten model gestaan voor de schilderachtige versiering van de CPG 832. Een daarvan is van **Berthold Furtmeyr**. Hij maakte de twee astronomische rotaties op de bladen 16 en 103.

Van de tweede houtsnede is een handtekening aangebracht op blad 48, bestaande uit een schild en de letters "Th", die wellicht moeten worden opgevat als **Thomas Schilt**. Deze schilder, die in Erding bij München werd geboren, werkte van 1486 tot 1513 in Regensburg. Als de toekenning juist is, is hij de bedenker van de houtsnede.

In het document CPG 832 zijn 542 kleine schilderijen gevonden, waaronder de 36 schilderijen van de 36 Faces en 360 schilderijen van de afzonderlijke graden van het "Astrolabium planum".

Over zijn (Th. Schilt) stijl kan in het kort het volgende worden opgemerkt: De figuren in de Heidelberg Codex lijken plastisch, met volle lichaamsvormen en ronde gezichten. In zijn werk worden de dragers van de grond, waarop in de houtsneden van het origineel vlakke en hoekige mensen en dieren zijn geplaatst, omgevormd tot ruimtelijke diepte, vaak tot landschappen met verre bergketens, waarheen paden lopen of waaruit waterlopen ontspringen.

In de vormen van rotsen, bomen en huizen is een gelijkenis te zien met de stijl van **Furtmeyr**. Hoe de schilders aan hun opdracht zijn gekomen is vooralnog onduidelijk.

De oorsprong van het "Heidelbergse Schicksalbuch" is terug te voeren naar de jaren rond 1491 in de buurt van de universiteit van Ingolstadt.

+++++

+++

+

Literatuurverwijzingen zijn te vinden onder resp. ⁵, ⁶ en ⁷ aan het einde van dit hoofdstuk.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 42

Een voorbeeld van de afbeeldingen van de Faces in het teken Waterman, grey scaled.
Van links naar rechts: 1° Faces, Venus; 2° Face Mercurius en 3° Face, de Maan.

1.07 Het leven en werk van Sepharial

Ik zal mij hier grotendeels beperken tot het werk met betrekking tot de individuele graden, want Sepharial was een zeer vruchtbaar schrijver van vele tientallen boeken over astrologie en de raakvlakken naar de occulte leer.

Sepharial is de alias van Walter Richard Old, die zijn naam later in Walter Gornold veranderde. Hij werd geboren in Handsworth op 20 maart 1864 en stierf op 23 december 1929.

Sepharial verdiepte zich in de kabbala, in oude talen, de westerse astrologie en de numerologie. Vanaf 1886 werkte hij als astroloog voor de Society Times, waarin hij vragen van de lezers beantwoordde. Hij wordt beschouwd als medeoprichter van deze beweging in Engeland. Madame Blavatsky, met wie hij samenwoonde, noemde zijn gewoonte om 's nachts astrologie te bedrijven.

Zijn geschriften hadden grote invloed op E.H. Bailey en Alan Leo, schrijvers die hij inwijdde in de beginselen van de theosofie. Hij kan als de eerste astroloog worden beschouwd, die de invloed van Lilith, de hypothetische tweede maan van de Aarde, in astrologische berekeningen meenam. Sepharial was een geleerd man en had ook meer kennis van wiskunde, astronomie en historische methodologie dan de meeste van zijn astrologische tijdgenoten. Veel van zijn boeken bestaan uit verzamelingen van essays. Hij begon een aantal tijdschriften over astrologie, waarvan de meeste niet onder een breder publiek bekend werden.

Een van zijn betere boeken vind ik "The Manual of Astrology in four Books" die ook de invloed van de planeet Pluto meeneemt in talloze onderwerpen van de horoskoop. Dit boek kwam oorspronkelijk in 1903 uit als "The New Manual of Astrology" (uiteraard zonder de planeet Pluto), maar kreeg een revisie in 1962, en deze versie heb ik op de plank staan. Hij schrijft niet alles zelf, een groot deel heeft hij van William Lilly overgenomen, dat kondigt hij ook zelf aan in dit boek. Enkele andere boeken van Sepharial ken ik ook, en inderdaad is het indrukwekkend hoeveel hij wist van de wiskundige behandeling van onderwerpen zoals de Primaire Directies of de pre-natale epoch.

+++++
+++
+

Als wij ons concentreren op zijn werk, aangaande de individuele graden van de zodiak, dan komen wij natuurlijk uit bij het vele malen eerdergenoemde werk "Degrees of the Zodiac Symbolized".

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 44

Door **Signor Antonio Borelli**, een Italiaans helderziende, werd een boek geschreven waarin per zodiakgraad het symbool werd beschreven alsmede de aard van de betreffende graad. Het is niet te achterhalen wanneer deze Borelli heeft geleefd, ook het internet geeft nauwelijks extra informatie, wat eigenlijk wel vreemd is.

Sepharial heeft deze symbolen allemaal van een verklaring voorzien, dat wil zeggen: de verklaring die Sepharial in gedachten had en deze verklaringen zijn beschreven in het boek dat in 1908 voor het eerst door **Alan Leo** werd uitgegeven als:

“The Degrees of the Zodiac Symbolized by Charubel to which is added Sepharial’s Translation of a Similar Series Found in La Volasfera”.

Dit boek is razend populair geworden onder de astrologiebeoefenaars in vele landen van de wereld. Ik bezit nog een fraai exemplaar uit 1943, uitgegeven door de Aries Press, Chicago, USA.

Op bladzijde 48 noemt Sepharial de naam **Sig. Anton. Borelli** als bron voor deze graad-betekenis en op bladzijde 54 noemt hij hem **Sig. Belloni**.

Deze helderziende persoon schreef klaarblijkelijk onder de naam **“La Volasfera”**.

De betekenis van de symbolen van La Volasfera.

Ik heb zelf veelvuldig ervaren dat de symbolen van La Volasfera een erg treffende beschrijving geven van de situaties van een persoon. Een voorbeeld aan de hand van de horoskoop van prinses Beatrix die de 6^e graad Ram op de ASC heeft staan. De beschrijving volgens La Volasfera:

“Een man rijdt op een paard naar de rand van een klif en kijkt naar beneden in een vallei waar mensen aan het werk zijn.....”.

Het geeft iemand aan die goed gekwalificeerd is om het bestuur van anderen op zich te nemen. Het schijnt aan te geven dat de kracht van de omstandigheden zo'n persoon vaak in een positie boven anderen komt te staan, wat niet zonder gevaren is en vele rampen zijn te vrezen. De graad geeft superioriteit aan en het bereiken van eer, maar hij is beladen met vele gevaren.”.

Het symbool is vrij duidelijk. In hoeverre de extra beschrijving waar is, is voor ons lastig na te gaan, maar de gebeurtenissen bij haar troonsbestijging (massale protesten in Amsterdam) geven wel aan dat er bepaalde gevaren waren. In een regeringsperiode van een vorst(in) gebeuren er altijd leuke en minder goede dingen. Zo stortte in 1992 een vrachtvliegtuig op een flat in de Bijlmermeer, Amsterdam-Zuidoost, met veel doden tot gevolg. De vuurwerkramp te Enschede in 2000 legde een gehele wijk plat en kostte 20 mensenlevens. Natuurlijk moet men niet alles voor 100% van een symboolbeschrijving aannemen en het is beter om te proberen om zelf met het symbool om te gaan, zoals ook bij de inleiding van het eerdergenoemde boek duidelijk wordt aangegeven.

Een vergelijking tussen enerzijds:

- de symbolen van Belloni + de betekenissen van Sepharial en
- de symbolen met zeer korte beschrijving van Pietro d'Abano, gemoderniseerd door Johannes Angelus.

Ik had het al eerder genoemd in een van de eerdere paragrafen, er is een grote gelijkenis tussen de oorspronkelijke symbolen met de ultrakorte beschrijvingen van Pietro d'Abano uit de 13^e eeuw en de veel latere tekstuele symbolen met de uitgebreide interpretaties van Sepharial in de 19^e en 20^e eeuw.

Voor alle duidelijkheid: Pietro d'Abano gaf een symboolbeschrijving en een ultrakorte verklarende tekst. Johannes Angelus bracht voor het eerst een afbeelding van het symbool van Pietro D'Abano, met dezelfde tekst.

Sepharial heeft geen afbeeldingen van het symbool, maar wel een korte omschrijving ervan. De symboolbeschrijving komt van ene Anton. Borelli. Sepharial geeft dan zelf een uitgebreide interpretatie die met het symbool te maken heeft.

Bij de samenstelling van het huidige boek viel het mij op dat op erg veel plaatsen er een zeer sterke gelijkenis bestaat tussen de symbolen + tekst van Johannes Angelus enerzijds en de symbolen + tekst van Sepharial anderzijds. Ik laat u hieronder slechts enkele voorbeelden zien van de 3^e en 9^e graad Tweelingen, de 23^e graad Maagd, de 4^e graad Weegschaal en de 17^e graad Waterman. U kunt zelf de overeenkomsten ontdekken als u door de beschrijvingen bladert, kijkt u bijv. ook eens naar de 1^e, 6^e, 7^e en 11^e graad Ram.

De voorbeelden:

3^e graad Tweelingen – symbool + tekst volgens Sepharial

Een troubadour staat met een voet op de rand van een rots, zijn instrument is om zijn zijde heen geslagen. Hij luistert naar de muziek van een waterval die bij zijn voeten stroomt.

Het geeft een persoon aan met zigeunerachtige gewoonten, een verfijnde smaak, een voorliefde voor mooie dingen, voor muziek, gedichten, kunst enzovoorts. De geborene zal een zwervend leven leiden, zal veel geluk hebben, maar geen grote beroemdheid. Hij zal getalenteerd zijn, maar hij kan te zelfgenoegzaam zijn over het bezit van zijn krachten en denkt te weinig na over zijn breder nut. Hij zal een sterke fantasie hebben, een voorliefde voor het geweldige en zal erg gevoelig zijn voor de mening en de invloed van anderen. Het is een graad van HARMONIE.

+++

Afbeelding + korte tekst Johannes Angelus.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 46

In de derde graad van Tweelingen, stijgt een man op die zingt, en op een luit speelt. Het duidt op een man die anderen vreugde bezorgt.

9^e graad Tweelingen – symbool + tekst volgens Sepharial

Het figuur van een vrouw die een globe in een hand houdt en een scepter in de andere.

Het geeft een brede kennis en macht aan, een positie van belangrijkheid, een geest die geschikt is voor bestuur en een zekere positie na de middelbare leeftijd. Er zijn aanwijzingen van trots en zelfliefde in dit symbool, maar waardigheid, bewustzijn en zelfvertrouwen zijn voornamelijk trekken in het karakter. Het is een graad van HEERSCHAPPIJ.

+++

Afbeelding + korte tekst Johannes Angelus.

In de negende graad van Tweelingen, stijgt een koning op, zittend op een troon, met een wereldbol in zijn rechterhand, en een scepter in zijn linkerhand. Dit betekent dat een man die in deze graad geboren is, grote macht en autoriteit zal hebben.

H1. Uitleg over de Faces en de Individuele graden - 47

23^e graad Maagd – symbool + tekst volgens Sepharial
Een schip in volle zeilen.

Het geeft een persoon aan met een zwervende en verbeeldende aard, altijd alert op de een of andere nieuwe ervaring, een nieuwe sensatie en een of andere verdenking van een romance waarin gevaar schuilt. De geborene zal naar vreemde landen reizen en zal ófwel een zeeman worden, ófwel hij zal zijn reputatie en inkomen verdienen door werk dat verbonden is met de zee. Het is een graad van ZWERVEN.

+++

Afbeelding + korte tekst Johannes Angelus.

In de drieëntwintigste graad van Maagd stijgt een man op die een boot in het water roeit met een roeispaan. Het is een zeeman of matroos.

4^e graad Weegschaal – symbool + tekst volgens Sepharial
Een man met een gebroken ploeg staat in een open veld.

Het geeft een persoon aan van redelijke bekwaamheden, maar iemand die zal lijden door een gebrek aan mogelijkheden in het leven. Hij zal gehinderd worden om de vruchten te plukken die hem toekomen door redenen van ongeluk en verhindering in het vroege stadium van zijn maatschappelijke carrière. Hij zal meer dan een keer zijn positie verliezen en zal zich moeten beperken tot de noodzaak van ondergeschikt werk. Zijn leven zal moeilijk zijn en vol problemen. Hij zal een voorkeur hebben voor boerenwerk of voor het cultiveren in de en of andere vorm. Het is een graad van ONTBERING.

+++